

ບາສະວາດຈຸປປາຕສັນຕິ

คำนำผู้จัดพิมพ์

ดิฉันได้รู้จักคัมภีร์อุปปาตสันติ (ทางล้านนาเรียก มหาสันติงหลวง) ครั้งแรกเมื่อไปทำงานที่จังหวัดเชียงใหม่ ผู้มอบให้บอกกับดิฉันว่าให้หาโอกาสสวดมนต์บทนี้ เป็นบทสวดมนต์โบราณ แต่งโดยพระเถระนักปราชญ์ชาวล้านนาเมื่อหลายร้อยกว่าปีมาแล้ว มีความไพเราะและศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่นิยมสวดกันแพร่หลาย เพื่อขับไล่สิ่งอัปมงคล ขจัดภัยอันตรายและความไม่ดีงามต่างๆ

ดิฉันได้รับบทสวดนี้อีกครั้งหนึ่งจากท่านพระอาจารย์ภักทันทะธัมมานันทมหาเถระ เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอ จังหวัดลำปาง

เมื่อน้องสาวของดิฉันเสียชีวิต ครอบครัวและญาติช่วยกันพิจารณาหาหนังสือ เพื่อพิมพ์แจกในงานพระราชทานเพลิงศพ ก็เห็นร่วมกันว่าคัมภีร์อุปปาตสันตินี้จะเหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้คัมภีร์ที่มีค่านี้แพร่หลายออกไป โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ชาวไทยกำลังประสบกับวิกฤตเศรษฐกิจ มีผลกระทบรุนแรงต่อการดำรงชีวิต และยังเป็นต้นเหตุให้เกิดความประพาศติผิดที่เป็นอาชญากรรมหลายรูปแบบ สร้างความเดือดร้อนต่อประชาชนทั่วไปทบทวยยิ่งขึ้น มีความแตกแยกรุนแรงของกลุ่มการเมืองต่างๆ ล้วนแล้วแต่เพิ่มเติมความกังวล ความเครียดเป็นทวีคูณ หากคัมภีร์นี้ได้รับการเผยแพร่ให้ผู้คนได้รู้จัก และนำไปสวดกันมากขึ้น อย่างน้อยก็จะช่วยให้ผู้ทำมีสมาธิ จิตใจสงบเยือกเย็น มั่นคง มีพลังในการต่อสู้อุปสรรคต่างๆ ต่อไปที่สำคัญอย่างยิ่งก็เพื่อช่วยกันน้อมระลึกถึงพลังพุทธคุณ ธรรมคุณ และสังฆคุณ อันศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่จริงให้เป็นพลังต่อต้านพลังลบที่ปกคลุมอยู่ทั่วไปขณะนี้

บทสวดนี้ได้ถูกนำมาใช้ในโอกาสสำคัญๆ ดังข้อความข้างล่างนี้ ดิฉันนำมาจากใบประกอบฉบับเทปอุปปาตสันติของเสนาสนะ ปาสิริวัฒนวิสุทธิ์

“ในวโรกาสฉลองกาญจนาภิเษก พระเทพโมลี เจ้าคณะเขตดุสิต (ธรรมยุติ) วัดราชผาติการาม กรุงเทพมหานคร พร้อมด้วยคณะสงฆ์ได้นำบทสวดนี้ สวดถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๙ ณ เสนาสนะ ป่าสิริวัฒนวิสุทธิ์ อ.ท่ามะโก จ.นครสวรรค์ ตลอดจนนำไปสวดตามจังหวัดต่างๆ จนครบทั้ง ๔ ภาค ทั่วประเทศไทย”

ดิฉันได้เรียนปรึกษากับท่านอาจารย์คันธสาราภิวังค์ วัดท่ามะโอ ผู้เป็นอาจารย์สอนวิปัสสนากัมมัฏฐานของดิฉันถึงความเหมาะสมในการจัดพิมพ์คัมภีร์นี้ เพื่อแจกในงานพระราชทานเพลิงศพน้องดั่งกล่าวแล้ว ท่านเห็นว่าเหมาะสมและได้เมตตาปรับจะแปลให้ใหม่ทั้งหมดทันที

ครอบครัววิศวกรรมและดิฉันรู้สึกซาบซึ้ง และประทับใจในความเมตตาของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง เพราะท่านเป็นผู้ที่มีงานล้นมืออยู่ตลอดเวลา ท่านทำงานแปลหนังสือบาลีที่มีคุณค่าต่างๆ มากมาย และยังคงทำต่อไปเรื่อยๆ ท่านสอนหนังสือ เป็นอาจารย์ใหญ่ฝ่ายการศึกษา วัดท่ามะโอ นอกจากนั้นท่านยังสร้างสถานปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน และควบคุมการสอนด้วยตนเองตลอดปี มิใช่เฉพาะฤดูกาล และยัง เป็นวิปัสสนาจารย์ในหลักสูตรอบรมวิทยากรของยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และอื่นๆ อีกมาก

ครอบครัววิศวกรรมและดิฉันขอกราบนมัสการท่านอาจารย์ด้วยความระลึกในพระคุณเป็นอย่างสูง กุศลใดที่พวกเราได้ทำมาแล้ว ขอจงเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ท่านอาจารย์มีบารมีกว้างไกล สามารถยังประโยชน์ ให้แก่บุคคลทั่วไปมากยิ่งขึ้น

ครอบครัววิศวกรรม

พัชนี นาถประชา

คำนำ

อุปาสถัณติ แปลว่า มนต์ระงับเหตุร้าย หรือบทสวดระงับเภทภัย โดย อุปาสถ แปลว่า เหตุร้าย, อันตราย, ภัยพิบัติ ส่วน สนฺติ แปลว่า ระงับ, ทำให้สงบ ทางเมืองเหนือเรียกว่า มหาสันติงหลวง เป็นบทสวดมนต์โบราณที่มีประโยชน์เพื่อระงับเหตุร้ายและสร้างศานติสุขให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน ประกอบด้วยคาถาล้วนจำนวน ๒๗๑ บท จัดเป็นหนังสือประเภทเชิงใหม่คันถะ คือ คัมภีร์เชิงใหม่ มีอายุกว่า ๖๐๐ ปี

ท่านผู้ประพันธ์คัมภีร์นี้ คือ พระสีลวงสเถระ วัดโชติการาม เมืองเชียงใหม่ ได้แต่งขึ้นตามคำอาราธนาของพระเจ้าสามฝั่งแกนใน พ.ศ.๑๙๔๙ (จุลศักราช ๗๖๗) เนื่องด้วยพวกจีนฮ่อยกพลมารุกรานเมืองเชียงใหม่ พระเจ้าแผ่นดินจึงอาราธนาให้แต่งขึ้นแล้วนิมนต์พระสงฆ์สาธยายร่วมกับชาวเมือง ส่งผลให้ทัพจีนฮ่อระส่ำระสายด้วยภัยพิบัติบางอย่างแล้วถอยทัพไปในที่สุด

คัมภีร์นี้เป็นบทสวดสรรเสริญคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต อีกทั้งสรรเสริญพระคุณของผู้ทรงคุณทรงฤทธิ์และทรงอำนาจต่างๆ ทำให้เกิดอานุภาพที่เชื่อกันว่าสามารถจัดปัดเป่าเภทภัยด้านร้ายทั้งปวงให้กลายเป็นดีได้ด้วยอานุภาพของมนต์บทนี้ที่อำนาจของพระไตรรัตน์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย บ้านเมืองและสังคมจะมีแต่ความสงบสุข ปราศจากโรคภัยเหตุร้ายทั้งปวง ให้คุณทั้งผู้สวดและผู้ฟังโดยถ้วนทั่ว

คัมภีร์นี้เป็นคัมภีร์ของไทย แต่ได้รับความนิยมนิยสาธยายในประเทศพม่า จัดพิมพ์ครั้งแรกโดยโรงพิมพ์ภอนาวาจา Yangon พ.ศ.๒๔๘๘ มีทั้งฉบับบาลีและฉบับนิสสัย (ฉบับแปลคำต่อคำ) ของพระซัมพูที่ปราชซึ่งแปลจบในวันพุธ แรม ๒ ค่ำ เดือน ๕ พ.ศ.๒๔๗๙ ต่อมากระทรวงมหาดไทยและการศาสนาของพม่าได้จัดพิมพ์บทสวดมนต์ฉบับหลวงที่เรียกว่า สิริมังคลาปริตตอ (พระปริตรเพื่อสิริมงคล) ใน พ.ศ.๒๕๐๐ นับว่า

เป็นเวลานานที่คนไทยไม่รู้จักคัมภีร์นี้ จนกระทั่งพระเทพเมธาจารย์ (เจ้า จูตปญฺโญ ป.ธ.๙) อดีตเจ้าอาวาสวัดโพธาราม จังหวัดนครสวรรค์ (ต่อมาได้รับสมณศักดิ์เป็น พระธรรมคุณาภรณ์) ได้ชำระและจัดพิมพ์เป็นฉบับบาลีอักษรไทยในเดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๐๕ โดยได้รับต้นฉบับบาลีอักษรพม่าจากพระธัมมานันทมหาเถระ ธรรมาจริยะ เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอในปัจจุบัน ที่นำต้นฉบับมาจากประเทศพม่าเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๓

ท่านเจ้าคุณชักกล่าวถึงท่านผู้แต่งคัมภีร์นี้ไว้ใน “คำชี้แจงเรื่องคัมภีร์อุปาทสันติ” ว่าเป็นพระสีลวงสมหาเถระ แต่งที่เชียงใหม่สมัยกรุงศรีอยุธยา ระหว่าง พ.ศ.๑๘๙๓ ถึง พ.ศ.๒๐๑๐ ส่วนในประวัติคัมภีร์อุปาทสันติ ฉบับวัดโพธารามและฉบับอาจารย์สุรีย์ กล่าวว่า คัมภีร์นี้แต่งโดยพระมหาหมิงคละสีลวงสะ พระเถระนักปราชญ์ของชาวเชียงใหม่รูปหนึ่ง ในสมัยของพระเจ้าสิริธรรมจักรวตติโลกราชธิราช (พระเจ้าติโลกราช) รัชกาลที่ ๑๑ แห่งราชวงศ์มังราย ระหว่าง พ.ศ.๑๙๘๕-๒๐๓๐ แต่ในคำนำภาษาพม่าของโรงพิมพ์ภอนนาจากกล่าวว่า แต่งขึ้นตามคำอาราธนาของพระเจ้าสามฝั่งแกนใน พ.ศ.๑๙๔๙

เมื่อตรวจสอบประวัติศาสตร์ของล้านนาพบข้อความว่า พระเจ้าสามฝั่งแกนครองราชย์เป็นเวลา ๓๘ ปี ระหว่าง พ.ศ.๑๙๔๕-๑๙๘๔ ครั้งหนึ่ง พวกจีนฮ่อยกทัพมาล้อมเมืองเชียงใหม่ไว้ เพราะล้านนาไม่ส่งส่วยให้ นับตั้งแต่สมัยของพระเจ้ากือนา พระองค์จึงรบกับจีนฮ่อเป็นเวลา ๒ ปีใน พ.ศ.๑๙๔๗-๔๘ โดยเกณฑ์ทัพจากเชียงใหม่ เชียงแสน ผา่ง เชียงราย เชียงของ และพะเยา นับเป็นการรบครั้งใหญ่ กองทัพจีนฮ่อเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ ถูกกองทัพล้านนาขับไล่ไปจนสุดดินแดนสิบสองปันนา นอกจากนั้น ในรัชสมัยของพระองค์มีพระสงฆ์ล้านนากลุ่มหนึ่งจำนวน ๒๕ รูป นำโดยพระมหาธัมมคัมภีร์ พระมหาเมธีกร พระมหาญาณมงคล พระมหาสีลวงค์ พระมหาสารีบุตร พระมหารัตนกร และพระพุทฺธสาคร เป็นต้น ได้เดินทางไปสู่สำนักพระมหาสวามิวัชรณ์ที่ลังกาทวีปเพื่อเรียนอักขระบาลี การอ่านออกเสียง การสวดตามอักขระบาลีในลังกาทวีป และขออุปสมบทใหม่ในเรือนานที่ท่าเรือยาปาในแม่น้ำกัลยาณี พ.ศ.๑๙๖๘

มีข้อสังเกตว่าการรบกับพวกจีนฮ่อเกิดขึ้นในรัชสมัยของพระเจ้าสามฝั่งแกน ไม่ปรากฏในรัชสมัยของพระเจ้าติโลกราช แม้คัมภีร์ศาสนวงศ์ที่แปลโดยศาสตราจารย์ ร.ต.ท. แสง มนวิฑูร (ฉบับบาลี หน้า ๖๔ ฉบับไทย หน้า ๘๓) ก็กล่าวถึงการสาธยายคัมภีร์นี้แล้วทำให้พวกจีนฮ่อปราชัยว่า อุปปาตสนธิ อนุตโร เถโร. ต่ กิร อุปปาตสนธิ สขมยิตวา จินทรโย เสน อชินิติ (พระเถระไม่ปรากฏชื่อองค์หนึ่ง ทำปณธิชื่ออุปปาตสนธิ นัยว่าสวดอุปปาตสนธินั้นแล้ว ชนะพวกทหารจีน) นอกจากนั้น ชื่อพระมหาสิลวงค์ ก็ปรากฏอยู่ในพระสงฆ์ลัทธิที่เดินทางสืบพระศาสนาในลังกา ดังนั้น จึงมีข้อสรุปว่าคัมภีร์นี้แต่งโดยพระสิลวงค์เถระในรัชสมัยของพระเจ้าสามฝั่งแกน

คัมภีร์นี้มีฉบับแปลหลายฉบับ เท่าที่ทราบมี ๔ ฉบับ คือ

๑. ฉบับจิตตภาวัน พระมหาประเทือง สัมสิริ (ป.ธ.๘) แปลไว้ใน พ.ศ.๒๕๒๒ จัดพิมพ์เผยแพร่หลายครั้งโดยจิตตภาวันวิทยาลัยและวัดท่ามะโอ

๒. ฉบับวัดท่ามะโอ ผศ.มยุรี เจริญ นำฉบับของพระมหาประเทืองมาขัดเกลาสำนวนใหม่ จัดพิมพ์ใน พ.ศ.๒๕๔๔ เนื่องในงานทำบุญฉลองมงคลอายุ ๘๑ ปีของพระธัมมานันทมหาเถระ อัครมหาบัณฑิต เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอ จังหวัดลำปาง

๓. ฉบับอาจารย์สุรีย์ มีผลกิจ จัดพิมพ์ใน พ.ศ.๒๕๓๙ โดยนำฉบับของพระมหาประเทืองมาขัดเกลาสำนวนใหม่เช่นกัน

๔. ฉบับ ศ. (พิเศษ) เสฐียรพงษ์ วรรณปก จัดพิมพ์ครั้งที่ ๑ ใน พ.ศ.๒๕๓๙ ฉบับนี้มีคำแปลไพเราะสละสลวย มีเชิงอรรถอธิบายข้อความบางแห่งไว้ท้ายเล่ม และจัดพิมพ์ครั้งที่ ๒ ใน พ.ศ.๒๕๔๔ โดยวัดโพธาราม จังหวัดนครสวรรค์ แต่ไม่ได้จัดพิมพ์เชิงอรรถไว้

สำหรับการแปลใหม่ในครั้งนี้ ผู้แปลได้อาศัยฉบับแปลก่อนเป็นคำโครง แล้วแปลใหม่อีกสำนวนหนึ่งตามคำอธิบายในคัมภีร์อรรถกถาและฎีกาของมหาสมัยสูตรและพระสูตรอื่นเพื่อเปรียบเทียบปัญหาแก้

ท่านผู้อ่าน อีกทั้งได้เพิ่มเติมคำอธิบายโดยย่อไว้ในเชิงอรรถ ขอยกตัวอย่างในบางที่ เช่น

- คำว่า จิตฺตเสโน จ คนฺธพฺโพ ในคาถา ๒๑๓ แปลว่า คนธรรพชื่อจิตตะ เสนะ และจิตตเสนะ โดยไม่แปลว่า คนธรรพชื่อจิตตเสนะ

- คำว่า ชเนสโก ในคาถา ๒๑๓ แปลว่า เทพบุตรชื่อชนวสกะ โดยไม่แปลว่า เทพบุตรชื่อ ชเนสกะ

นอกจากนั้น ผู้แปลได้ชำระบาลีให้ถูกต้องกว่าเดิม กล่าวคือ ฉบับไทยทุกฉบับใช้ฉบับแรกสุดของท่านเจ้าคุณเข้าเป็นหลัก จึงมีคำผิดตามฉบับดังกล่าว เช่น

- คำว่า วสฺสสฺสตสฺสสฺสํ ในคาถา ๘ ควรมีรูปว่า วสฺสสฺสตสฺสสฺสํ ตามคัมภีร์พุทธวงศ์
- คำว่า วิสฺตีหตฺถมฺพเพฺโส ในคาถา ๕๓ ควรมีรูปว่า วิสฺตีหตฺถมฺพเพฺโส เพราะมีศัพท์เดิมว่า วิสฺตี

- คำว่า สญฺจิริตนมฺพเพฺโส สญฺจิ จ สหสฺสายุโก ในคาถา ๔๗ ควรมีรูปว่า สญฺจิริตนมฺพเพฺโส สญฺจิ จ สหสฺสายุโก เพราะมีศัพท์เดิมว่า สญฺจิ

- คำว่า วโกวกา ในคาถา ๒๖๘ ควรมีรูปว่า มโหฺรคา ตามฉบับใบลานของไทย เพราะคำว่า วโกวกา ไม่มีความหมายใดๆ ตามหลักภาษา

ที่จริงแล้วคำผิดในฉบับพม่าที่จัดพิมพ์ครั้งแรกใน พ.ศ.๒๔๘๘ มีเพียงคำเดียว คือ วโกวกา แต่ในบทสวดมนต์ฉบับหลวงได้ชำระบาลีใหม่เพื่อให้ต้องคณะฉันท โดยช้อน ส ใน วสฺสสฺสตสฺสสฺสํ และ ทำที่ชนะใน วิสฺตี และ สญฺจิ แต่รูปเหล่านี้ไม่ตรงกับข้อความในคัมภีร์พุทธวงศ์ ดังนั้น ผู้แปลจึงชำระบาลีในฉบับนี้ให้ตรงตามคัมภีร์พุทธวงศ์และศัพท์เดิม คือ วิสฺตี และ สญฺจิ อนึ่ง ฉบับบาลีพม่าที่ใช้ตรวจแก้ในที่นี้ ก็คือฉบับพม่าทั้งสองฉบับที่อ้างไว้ข้างต้น

เหตุที่ผู้แปลดำเนินการแปลคัมภีร์นี้ ก็เนื่องจากได้แปลและอธิบายประวัติของพระปริตรที่พบ โดยตรงในพระไตรปิฎกโดยมีชื่อว่า พระปริตรธรรม ไว้เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๐ และจัดพิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน เป็นจำนวนกว่าสองแสนเล่มใน ๑๒ ปีที่ผ่านมา บัดนี้ จึงต้องการแปลมนต์บทอื่นที่ศักดิ์สิทธิ์เหมือนพระ ปริตรเพื่อให้ชาวพุทธสาวยายเป็นประจำ อันจะส่งผลให้เกิดสิริโชคชัย เจริญอายุวัฒนมงคล มีสุขภาพดี มีอายุยืนนาน และประสบความสุข ด้วยการสร้างสิริมงคลให้เกิดขึ้นแก่ตนเองตามพุทธภาษิตว่า

อตตนา กुरुเต ลกฺขี
น หิ ลกฺขี อลกฺขี วา

อลกฺขี กुरुเตตตนา
อญฺเอย อญฺเอยสฺส การโก.
(ขุ. ชา. ๒๗.๕๖.๑๕๐)

บุคคลสร้างสิริมงคลด้วยตนเอง และสร้างสิ่งที่มีไช่สิริมงคลด้วยตนเอง เพราะคนอื่นจะสร้าง สิริมงคลหรือสิ่งที่มีไช่สิริมงคลให้คนอื่นหาได้ไม่

ขออนุโมทนากุศลจิตของท่านเจ้าภาพผู้จัดพิมพ์คัมภีร์นี้เพื่ออุทิศส่วนบุญแก่ญาติผู้วายชนม์ ขอให้ท่านผู้วายชนม์จงรับรู้และอนุโมทนาส่วนบุญนี้แล้วได้รับประโยชน์สุขตามสมควรแก่อัตภาพของตน ด้วยเทอญ

พระคันธสาราภิวังค์
วัดท่ามะโอ จังหวัดลำปาง

กันยายน ๒๕๕๒
www.wattamaoh.com
tamaoh24@gmail..com

ประวัติคัมภีร์

คัมภีร์มิลินทปัญหา (หน้า ๑๖๓ - ๖) มีเรื่องที่พระเจ้ามิลินท์ตรัสถามพระนาคเสนว่า “พระคุณเจ้านาคเสน” พระผู้มีพระภาคทรงภาสิตความขึ้นไว้ว่า

‘บุคคลแม่หนีเข้าไปกลางหาวก็ไม่พ้นจากบ่วงมัจจุราช หนีเข้าไปกลางมหาสมุทรก็ไม่พ้น หนีเข้าไปยังชอกเขาก็กไม่พ้น เขาดำรงอยู่ ณ ที่ใดแล้ว พ้นจากบ่วงมัจจุราชได้ ที่นั่นหาไม่’

พระพุทธองค์ทรงแสดงพระปริตรไว้หลายสูตร มีรัตนสูตร เมตตสูตร ชนธปริตร โมรปริตร รัชคปริตร อาภานาภียปริตร อังคุลิมาลปริตร พระคุณเจ้านาคเสน ถ้าบุคคลแม่ไปในอากาศ กลางมหาสมุทร ปราสาท ภูฎิ ที่เร้น ถ้ำ เจือมเขา โพรงไม้ ชอกเขา ที่ระหว่างภูเขาแล้ว ก็ยังพ้นจากบ่วงมัจจุราชมิได้ ถ้าอย่างนั้น การเจริญพระปริตร ก็เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ถ้าจะมีอันพ้นจากบ่วงมัจจุราช ด้วยการเจริญพระปริตรได้จริง ถ้าอย่างนั้น คำที่ตรัสไว้ว่า ‘บุคคลแม่หนีเข้าไปกลางหาวก็ไม่พ้นจากบ่วงมัจจุราช... เขาดำรงอยู่ ณ ที่ใดแล้ว พ้นจากบ่วงมัจจุราชได้ ที่นั่นหาไม่’ ก็พึงไม่ถูกต้อง ปัญหานี้มี ๒ เงื่อน มาถึงท่านแล้ว ขอท่านจงคลี่คลายปัญหานั้นเถิด

พระนาคเสนอภายวิสัยชนาแก่พระเจ้ามิลินท์ว่า “ขออภายพระพร ความพยายามเพื่อให้คนที่สิ้นอายุขัยแล้ว ดำรงอยู่ได้อีกหาไม่ พระผู้มีพระภาคตรัสพระปริตรไว้สำหรับผู้ที่มิอายุเหลืออยู่มีวิสัยสมบูรณ์ ปราศจากการทำอนันตริยกรรม ๕ มีการฆ่าบิดามารดาเป็นต้น เปรียบดั่งต้นไม้ที่ตายแล้ว แห้งผุแล้ว ไม่มียาง ชีวิตดับแล้ว ปราศจากอายุสังขาร เมื่อบุคคลตักน้ำรดถึงพินชนก็หากลับฟื้นคืนเขียวสดหรือผลิดอกออกใบแตกหน่อขึ้นมาได้อีกไม่ ฉนใด คนที่ใกล้สิ้นอายุขัยแล้ว ก็ไม่มีความพยายามเพื่อให้ชีวิตดำรง

อยู่ได้เพราะยาหรือพระปริตร เปรียบดังข้าวกล้าเมื่อเหี่ยวแห้งแล้ว ต้นข้าวกล้าก็ตายไป ชาวนาพึงกันน้ำไม่ให้ไหลเข้าไป ส่วนข้าวกล้าที่ยังอ่อนอยู่ มีวัยสมบูรณ์ ย่อมงอกงาม เติบโตได้ด้วยการเพิ่มน้ำให้ ฉะนั้น พระผู้มีพระภาคได้ตรัสบอกยา คือพระปริตรแก่คนเหล่านั้น ฉะนั้น นอกจากนั้น เมื่อบุคคลสาธยายพระปริตรอยู่ ย่อมได้ยินเสียง ลิ่นก็เห็ง หัวใจเปลี่ย คอระบม โรคภัยทั้งหมดก็สงบเพราะการสวดพระปริตรนั้น อุปสรรคอันตรายทั้งปวงก็อันตรธานไป”

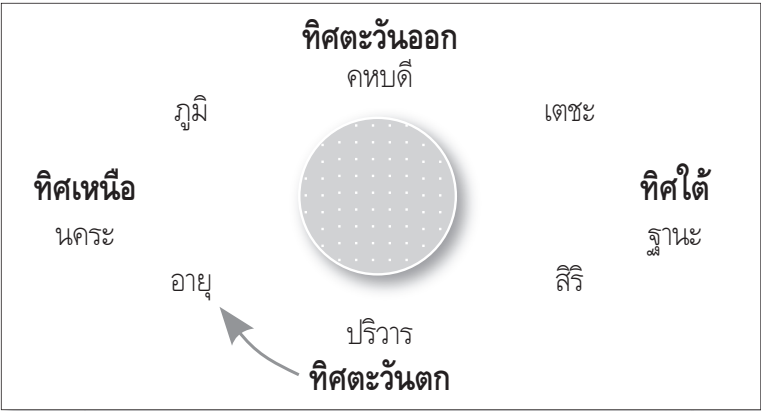
คัมภีร์มิลินทปัญหายังมีข้อความที่กล่าวอีกว่า โรคภัยไข้เจ็บอันตรธานไปเพราะการสาธยายพระปริตร เปรียบเสมือนโรคอาพาธหายไปเพราะการดื่มยาและทายา หรือเหมือนพิษงูสูญหายไปเพราะการสาธยายมนต์ ดังนั้น จึงไม่ควรกล่าวว่าพระปริตรไม่มีอำนาจ นอกจากนั้น ฐิติต้องการจะกตบุรุษ ผู้สาธยายพระปริตร ย่อมอ้าปากไม่ขึ้น โจรไม่อาจเงื้ออาวุธขึ้นทำร้ายได้ ช้างดุก็หลีกทางให้ กองไฟใหญ่ที่ลุกโพลงอยู่ก็ดับเมื่อใกล้ถึงตัว ยาพิษก็กลายเป็นอาหาร คัตถุก็กลายเป็นมิตร นายพราณจับนกยูงที่เจริญพระปริตรทุกวันไม่ได้ตลอด ๗๐๐ ปี วิหารยารตนหนึ่งพ้นจากปากของอสูรเพราะพระปริตร แม้วิหารที่ได้สังวาสกับมเหสีของพระเจ้าพาราณสีก็หนีพ้นได้เพราะพระปริตร ถึงอย่างนั้น พระปริตรก็คุ้มครองทุกคนไม่ได้ บางคนบริโภคอาหารเกินประมาณ จึงเป็นโรคท้องร่วงตาย อาหารแม้ให้อายุ ก็คร่าเอาชีวิตได้ เพราะการบริโภคไม่ถูก เช่นเดียวกัน พระปริตรคุ้มครองบางคน ไม่คุ้มครองบางคน

คัมภีร์อุปปาตสันติ แม้ไม่มีคัมภีร์ใดระบุว่าพระปริตร ซึ่งเป็นพระพุทธรูป ก็จัดเข้าอยู่ในพระปริตรได้ เพราะเป็นบทสวดที่กล่าวถึงคุณของพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ จึงคุ้มครองรักษาผู้สวดผู้ฟัง มีเรื่องเล่าว่า ในพุทธศักราช ๑๙๔๙ (จุลศักราช ๗๖๗) เมื่อกองทัพจีนยกพลมารุกรานเมืองเชียงใหม่ ในรัชสมัยของพระเจ้าสามฝั่งแกน พระสิลวงสมมหาเถระผู้เป็นพระอรหันต์ได้แต่งคัมภีร์อุปปาตสันติมีจารึกอยู่ในพงศาวดารพม่าว่า พระเจ้าสามฝั่งแกนโปรดเกล้าฯ ให้สร้างมณฑปเล็กใหญ่ในทิศเฉียงทั้ง ๓ ทิศ คือทิศตะวันตกเฉียงเหนือ มีความหมายเป็นอายุ ทิศตะวันออกเฉียงใต้มีความหมายเป็นเดช และทิศตะวันตก

เฉียงใต้มีความหมายเป็นลิริ มีการประดิษฐานพระพุทธรูปมาในท่ามกลางมณฑปใหญ่ และมีรูปหล่อของพระอินทร์อยู่หน้าพระพุทธรูป มีรูปหล่อของท้าวจตุโลกบาล ทั้ง ๔ ในมณฑปเล็ก ๔ แห่ง พระสงฆ์ได้สาธยายรัตนสูตร เมตตสูตร อาฆาตภูยสูตร และอุปปาตสันติ โดยเริ่มตั้งแต่สถานที่ซึ่งสมมุติทิวทัศน์เป็นอายุ เมื่อสาธยายพระปริตร และอุปปาตสันติเช่นนี้ ภายในเวลาสองสามวัน ภัยพิบัติอันใหญ่หลวงได้เกิดขึ้นในกองทัพจีน ทำให้กองทัพพระลัระสาย และถอยทัพไปในที่สุด

หลักการกำหนดทิศในการสาธยาย

การสาธยายทิศทั้ง ๘ ถือเอาพยางค์สุดท้ายของคำว่า เชียงใหม่ คือ “ใหม่” เป็นวันพฤหัสบดี เริ่มนับจากทิศตะวันตกเป็นต้นมา โดยไปทางเวียนขวา ดังต่อไปนี้

ในบรรดาทิศทั้ง ๔ มีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมโดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ปริวาร	มีปริวารมาก
อายุ	มีอายุยืน

นคระ	การสร้างเมือง
ภูมิ	สุสาน ห้องน้ำ
คหปติ	ห้องคลัง
เตชะ	มีเดชาภาพ
ฐานะ	ที่ตั้งถิ่นฐาน
สิริ	มีสิริมงคล

คัมภีร์อุปาทสันตินี้เป็นที่นิยมสาธยายในประเทศพม่า ดังปรากฏหลักฐานในคัมภีร์มหาสิทธิที่ พระอาจารย์มหามะโย สะยาต่อ รวบรวมมนต์พระปริตรต่าง ๆ ซึ่งพระอาจารย์พาแม่ สะยาต่อ รจนาใน พุทธศักราช ๒๐๒๔ (จุลศักราช ๘๔๒) พบว่าคัมภีร์อุปาทสันติเป็นบทสวดบทหนึ่งในคัมภีร์นั้น

รัชสมัยของพระเจ้าตาลวนที่เสด็จเถลิงราชสมบัติในพุทธศักราช ๒๑๗๓ (จุลศักราช ๙๓๑) และ รัชสมัยของพระเจ้าวรมะอินสัน ได้เกิดกบฏในพระราชวัง มีการสู้รบ ระหว่างกบฏกับทหาร ฝ่ายกบฏปราชัย ถูกฆ่าตาย ต่อมา ฝีมือของพวกกบฏได้อาละวาด โดยแสดงรูปร่างให้เห็น ดึงผ้าห่มของคนที่นอนหลับอยู่ ดึงปีก ฝนมของนางสนม บางคราวก็หัวเราะ แล้วขว้างปาดอกไม้หรือผลไม้เข้าไปในพระราชวัง บางทีก็หลอกหลอน ให้ตกใจ ทำให้คนในพระราชวังเดือดร้อน บางคนจับไข้ไม่สบาย

คราวนั้น พระธัมมกันทะ (ชาวพม่าเรียกว่า ะยะเนนัตสะกายองสะยาต่อ) ได้ทำพิธีสาธยาย มนต์พระปริตรเพื่อระงับเหตุร้ายเหล่านั้นในวันขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๖ พุทธศักราช ๒๒๑๗ (จุลศักราช ๑๐๓๕) พงศาวดารพม่ากล่าวว่าคัมภีร์อุปาทสันติก็ได้รับการสาธยายร่วมกับพระปริตรอื่น ๆ ในครั้งนั้น และจากการสาธยายมนต์พระปริตรนี้ ฝักร้ายที่หลอกหลอนอยู่ในพระราชวังก็สาบสูญไปหมด ชาววังต่างได้รับความสุขถ้วนหน้าแต่นั้นมา

เมื่อมีการเปลี่ยนแผ่นดินระหว่างรัชสมัยของพระเจ้าภะจิดอากับพระเจ้าตาวาดี ในพุทธศักราช ๒๓๘๐ (จุลศักราช ๑๑๙๘) ได้เกิดความไม่สงบขึ้นภายในประเทศ พระอาจารย์พุทธ (ชาวพม่าเรียกว่า ยองกัน สะยาต่อ) แปลอุปาทสันติให้พระสงฆ์ กับชาวเมืองร่วมกันสาธยาย ความไม่สงบภายในประเทศก็ อับตรธานไป

ต่อมาในพุทธศักราช ๒๔๕๒ (จุลศักราช ๑๒๗๐) พระอาจารย์เลดีสะยาต่อ วัดอ่องลังไต่ ยอดเขาใจตันลัน ณ จังหวัดมอญล่าโย ท่านได้ปรึกษากับพระอาจารย์ยะตะนาโงมยินแล้วแต่งคัมภีร์ โรคันทรทีปนี เป็นแนวทางการสาธยายเพื่อระงับอหิวาตกโรคที่ระบาดอยู่ในขณะนั้น ท่านระบุว่า การสาธยาย มหาสมัยสูตรและอุปาทสันติ จะอำนวยผลให้พ้นจากอุปสรรคอันตรายทุกอย่างได้ จะเห็นได้ว่า โบราณจารย์ให้ความสำคัญกับคัมภีร์อุปาทสันติด้วยการสาธยายมนต์บทนี้เพื่อระงับเหตุร้ายอุปสรรค อันตรายนานา สืบบุรุษในปัจจุบันจึงควรสาธยายคัมภีร์นี้เสมอ เพื่อเป็นธรรมโอสถระยับโรคภัยอันเป็นเหตุ ร้ายของตนและผู้อื่น

พระธัมมานันทมหาเถระ

เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอ

ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

อุปปาสันติ

มนตร์ระงับเหตุร้าย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาค ผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบด้วยพระองค์เอง พระองค์นั้น

คันถารัมภะ

(คำเริ่มคัมภีร์)

(ก) สุทฺทหะโส อะยัง ัมโม โลกัตถัง ชินะเทสิโต
มหาสันติกะโร โลเก สัพพะสัมปัตติทายะโก.

พระธรรมอันพระชินเจ้าทรงแสดงไว้เพื่อประโยชน์แก่ชาวโลกนี้ รู้เห็นได้ยากยิ่ง
สร้างศานติสุขอันยิ่งใหญ่ในโลก อำนวยความพรุ่งพร้อมทั้งมวล

(ข) สัพพุปปาตุปะสะมะโน ภูตะยักขะนิวาระโน
อะกาละมัจจุสะมะโน โสกะโรคะวินาสะโน.

พระธรรมทำให้ระงับเหตุร้ายทั้งปวง ป้องกันอมนุษย์และยักษ์ ระงับมรณภัยในกาล
อันไม่ควร ขจัดความเศร้าโศกและโรคอาพาธ

(ค) ประจักษ์กะปะมัททะโน รัญโญ วิชะยะวัฑฒะโน
 สัพพานิฏฐะหะโร สันโต ธัมมัง วักขามิ ภูตะโต.

พระธรรมทำให้ปราบกองทัพบของข้าศึก จำเริญชัยชนะแด่พระราชา บำบัดภัยที่ไม่น่า
 ประรณาทังปวง และสงบสุข

ข้าพเจ้า (ผู้ชื่อว่าพระสีลวังสเถระ) จักกล่าวถึงพระธรรมตามความเป็นจริง

(ง) วัดถุดตะยัสสะ โย ยัตถะ สังวัณเณติ คุณุตตะเม
 ตัสสะ ตัตถะ สุขาโรคฺยะ- โสตถิโย โหนติ สัพพะทา.

บุคคลใดสรรเสริญพระคุณอันสูงสุดของพระรัตนตรัย ณ ที่ใด ความสุข สุขภาพที่ดี และ
 ความสวัสดิ์ ย่อมมีแก่เขาทุกเมื่อ ณ ที่นั้น

พระรัตนตรัย

พระพุทธเจ้าในอดีต ๒๗ พระองค์

ในสารมณฑกัป ๔ พระองค์

๑. ตัณหังกะโร มะหาวิโร สัพพะโลกานุกัมปะโก
 วันตะสังสาระคะมะโน สัพพะกามะทะโท สะทา.

พระพุทธเจ้าตัณหังกร ผู้แก้ลัวกล้ำมาก ทรงอนุเคราะห์สัตว์โลกทั้งปวง สละการไป
 ในสังสารวัฏแล้ว ประทานสมบัติที่น่าปรารถนาทั้งปวงเสมอ

๒. สัพพาภิกขุ สัพพะวิทู
สัพพาสะวะปะริกชีโน

สัพพะเทวะคะรุตตะโม
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ทรงครอบงำธรรมทั้งปวง (ในภูมิ ๓) ทรงรู้แจ้งธรรมทั้งปวง ทรงเป็นครูผู้ยอดเยี่ยม
ของมนุษย์และเทวดาทั้งปวง ทรงสิ้นอาสวะทั้งปวงแล้ว ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ
แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๓. วัระลักขณะสัมปันโน
ชุตินธะโร มะหาสิรี

เมธังกะโร มะหามุนิ
สุวัณณะคิริสันนิโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า เมธังกร ผู้เพียบพร้อมแล้วด้วยพระลักษณะอันเลิศ ทรงพระรัศมี
มีสิริยิ่งใหญ่ รุ่งเรืองดุจสุวรรณคิริ

๔. ทิพพะรุโป มะหากาโย
มะหาการุณโก สัตถา

มะหানাโถ มะหัพพะโล
มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ผู้มีพระรูปเพียบดังท้าวมหาพรหม มีพระวรกายสูงใหญ่ เป็นที่พึ่งอันประเสริฐ มีพระกำลัง
มาก ประกอบด้วยพระมหากรุณา เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ขอพระองค์โปรด
ประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๕. มะหาโมหะตะมัง หันตวา
เทวาเทวะมะนุสสานัง

โย นาโถ สะระณังกะโร
โลกาณญจะ หิตังกะโร.

พระนาถะพระนามว่า สรณังกร ทรงขจัดความมืดคือโมหะอันยิ่งใหญ่แล้ว และได้บำเพ็ญ
ประโยชน์แก่ชาวโลกคือเทวดา อสูร และมนุษย์

๖. พุยามัปปะภาภิจิโต

นิโครธะपरिमัททะโล

นิโครธะปิกกะพิมโพฏฐโ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ทรงรุ่งโรจน์ด้วยรัศมีวาหนึ่ง มีปริมณฑลเพียงดั่งต้นไทร (คือ ความสูงของร่างกายและ
วามีขนาดเท่ากัน) มีริมพระโอษฐ์แดงเรื่อจุดผลไทรสุก ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ
แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๗. อะสีติระตะนุพเพโ

ที่ปังกะโร มะหามุณี

ปะภา นิททาวะเต ตัสสะ

ฐาเน ทวาหะสะ โยชะเน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า ที่ปังกกร มีพระกายสูง ๘๐ ศอก พระรัศมีของพระองค์แผ่ออกไป
ในที่ ๑๒ โยชน์

๘. วัสสะสะตะสะหัสสานิ

ฐัตถวา โลเก วินายะโก

โลกาโลกะกะโร สัตถา

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในโลก ๑ แสนปี ทรงแนะนำชาวโลก ทรงเป็นพระศาสดา
ผู้อำนวยแสงสว่างในโลก ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในสารกัป ๑ พระองค์

๙. อัญญาสิติหัตถุพเพโ

โกณฑัญญโณ นามะ นายะโก

สัพพะธัมเมหิ อะสะโม

สัพพะปาระมิตาคะโม.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า โกณฑัญญะ มีพระกายสูง ๑๘ ศอก ไม่มีผู้เสมอด้วยธรรม
ทั้งปวง เพียงพร้อมด้วยบารมีทั้งปวง

๑๐. วัสสะสะตะสะหัสสานิ

โมเจตุ โส สัพพะภะยา

อายุ ตัสสะ มะเหลโน

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์มีพระชนมายุ ๑ แสนปี ขอพระองค์โปรดเปลื้องข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจาก
ภัยทั้งปวง ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในสารมณฑกัป ๔ พระองค์

๑๑. อัญญาสิตี ระตะนานิ

มังคะโล นามะ สัมพุทฺโธ

อัจจุคคะโต ชุตินธะโร

นะวุติสะหัสสายโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า มังคะละ มีพระกายสูง ๘๘ ศอก ทรงพระรัศมี มีพระชนมายุ
๔ หมื่นปี

๑๒. จัปพัตถณะรังสิโย ทะสะ-

พะรันตา ตัสสะ ฉาเทนติ

สะหัสสะโลกะธาตุโย

เอสะ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระจัปพัตถณรังสีของพระองค์แผ่ครอบคลุมหมื่นจักรวาล ขอพระองค์โปรดประทาน
ความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๑๓. นะวุติระตะนุพเพโธ

กัญจะนาจะละสังกาโส

สุมะโน นามะ นายะโก

นะวุติสะหัสสายโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า สุมะโน มีพระกายสูง ๙๐ ศอก ทรงเป็นเช่นกับสุวรรณหีริ มี
พระชนมายุ ๔ หมื่นปี

๑๔. อุเปโต พุทธะคุณเหิ
กะโรตุ โน มหาสันติง

สัพพะสัตตะหิตะสะโก
อาโรคฺยัญจะ สุขัง สะทา.

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระพุทธานุคุณทั้งหลาย ทรงแสวงหาประโยชน์เกื้อกูลแก่สัตว์โลก
ทั้งปวง ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และความสุขแก่ข้าพระองค์
ทั้งหลายตลอดไป

๑๕. อะสีติระตะนุพเพโร
เรวะโต นามะ สัมพุทโธ

สัณฺฐิสะหัสสะอายุโก
สัพพะโลกุตตะโร มุนิ.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า เรตตะ มีพระกายสูง ๘๐ ศอก มีพระชนมายุ ๖ หมื่นปี ทรงเป็น
พระมุนีผู้ประเสริฐกว่าสัตว์โลกทั้งปวง

๑๖. ตัสสะ สะรีเร นิพัตตา
ผะรันตา โยชะเน นิจจัง

ปะภามาลา อะนุตตะรา
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

กระแสน้ำอันไม่มีสิ่งใดเปรียบ ซึ่งเกิดจากสระของพระองค์แผ่ไปตลอดหนึ่งโยชน์
เป็นนิรันดร์ ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๑๗. โสภิตโต นามะ สัมพุทโธ
สังสาระะสาคะเร สัตเต

นะวุติสะหัสสะอายุโก
พะหุ โมเจติ ทุกขะโต.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า โสภิตะ มีพระชนมายุ ๙ หมื่นปี ทรงเปลื้องชาวโลกจำนวนมาก
จากทุกข์ในสาครแห่งสงสาร

๑๘. อัญญาปัญญาสระระตะนัง
โสภาเสติ ทิสา สัพพา

อัจจุคคะโต มะหามุณี
สะทา โสติดัง กะโรตุ โน.

พระองค์สูง ๕๘ ศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ ทรงยังทิศทั้งปวงให้สว่างไสว ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในวรกัป ๓ พระองค์

๑๙. อะโนมะทสสี สัมพุทโธ
อัญญาปัญญาสระระตะโน

เตชัสสี ทูระติกกะโม
โสภาเสนโต สะเทวะเก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า อโนมทสสี มีเดชซึ่งผู้อื่นย่ำยีไม่ได้ มีพระกายสูง ๕๘ ศอก ทรงยังมนุษย์โลกพร้อมทั้งเทวโลกให้สว่างไสวอยู่

๒๐. นิพพานะปาปะโก โลเก
กะโรตุ โน มะหาสันติง

วัสสะสะตะสะหัสสายุ
สุชิตา จะ มะยัง สะทา.

พระองค์ผู้ทรงยังชาวโลกให้บรรลुพระนิพพาน มีพระชนมายุ ๑ แสนปี ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย และข้าพระองค์ทั้งหลายจงเป็นผู้มีความสุขตลอดไป

๒๑. ปะทุโม นามะ สัมพุทโธ
อัญญาปัญญาสระระตะโน

โลกะเชฏโฐ นระ rasseโก
อาทิจโจวะะ วิโรจะติ.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมะ ทรงเป็นนรชนผู้ประเสริฐเจริญที่สุดในโลก มีพระกายสูง ๕๘ ศอก ทรงรุ่งโรจน์ประดุจพระอาทิตย์

๒๒. วัสสะสะตะสะหัสสานิ
โสปี พุทโธ การุณโก

อายุ ตัสสะ มะเหลโน
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์มีพระชนมายุ ๑ แสนปี แม้พระพุทธเจ้าผู้มีพระมหากุณาพระองค์นั้น
โปรดประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๒๓. อัญฐาสีติระตะนุพเพโธ
นिरันตะรัง ทิวารัตติง

นาระโท สัพพะกามะโท
โยชะนัง ณะระเต ปะภา.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า นารทะ มีพระกายสูง ๘๘ ศอก อำนวยสมบัติที่น่าชอบใจทั้งปวง
พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปหนึ่งโยชน์ตลอดทิวาราตรีเป็นนิตย์

๒๔. นะวุติวัสสะสะหัสสานิ
โมเจติ ทุกขะโต สัตเต

ฐิตวา โลเก วินายะโก
โสปี โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ผู้ทรงสั่งสอนชาวโลกดำรงพระชนม์อยู่ในโลก ๔ หมื่นปี ย่อมยังชาวโลกให้พ้นไป
จากทุกข์ แม้พระองค์โปรดประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

ในสารกัป ๑ พระองค์

๒๕. อัญฐะปณณาสะระตะโน
ตัสสะ ปากะติกา รังสี

ปะทุมุตตะโร มะหามุนิ
ณะรันติ ทวาหะสะ โยชะเน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตะระ มีพระกายสูง ๕๘ ศอก พระรัศมีอันมีอยู่ตามปกติ
ของพระองค์แผ่ไป ๑๒ โยชน์

๒๖. วัสสะสะตะสะหัสสานิ

โมเจติ พันธะนา สัตเต

ฐิตฺวา โลเกมะตันตะโท

โสปี ปาเลตุ โน สะทา.

พระองค์ผู้ประทานอมตธรรมดำรงพระชนม์อยู่ในโลก ๑ แสนปี ทรงเปลื้องชาวโลกให้พ้น
จากเครื่องผูกคือกิเลส แม้พระองค์โปรดคຸ້ມครองข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในมณฑกัป ๒ พระองค์

๒๗. อัญญาสีติ ระตะนานิ

สุเมโธ นามะ สัมพุทโธ

อัจจุคคะโต มะหามุนิ

นะวุติสะหัสสายุโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า สุเมธะ มีพระกายสูง ๘๘ ศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ มี
พระชนมายุ ๙ หมื่นปี

๒๘. ตัสสะ ปากะติกา รังสี

ปาเลตุ โน สะทา พุทโธ

ผะรันติ โยชะนัง สะทา

ภะเยหิ วิวิเทหิ จะ.

พระรัศมีอันมีอยู่ตามปกติของพระองค์แผ่ไปตลอดหนึ่งโยชน์ในกาลทุกเมื่อ ขอพระองค์
โปรดคຸ້ມครองข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากภัยพิบัตินานาประการ

๒๙. ปัญญาสะระตะนุพเพโธ

เหมะวันโณ มะหาวิโร

สุชาโต นามะ นายะโก

มะหาตะมะวิโนทะโน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า สุชาตะ มีพระกายสูง ๕๐ ศอก ทรงมีพระฉวีวรรณดั่งทอง ทรง
เป็นผู้เกลือกล้ำยิ่ง ทรงบรรเทาความมืดใหญ่ (คือโมหะ)

๓๐. นะวุติวัสสะสะหัสสานิ
โสปี พุทโธ การุณโก

อายุ ตัสสะ มะเหลิโน
สะทา โสตถิถ กะโรตุ โน.

พระองค์มีพระชนมายุ ๙ หมื่นปี แม่พระพุทธรเจ้าผู้มีพระมหากรุณาพระองค์นั้นโปรด
ประทานความสวัสดิแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในวรกัป ๓ พระองค์

๓๑. อะสีติระตะนุพเพโท
นะวุติวัสสะสะหัสสานิ

ปิยะทัสสี มะหามุนิ
ฐิตฺวา โลกัคคะนายะโก.

พระพุทธรเจ้าพระนามว่า ปิยะทัสสี มีพระกายสูง ๘๐ ศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ ทรงเป็น
ผู้นำอันล้ำเลิศของโลก ดำรงพระชนม์อยู่ ๙ หมื่นปี

๓๒. โสปี สัพพะคุณุเปโต
สัพพะโทสัง วินาเสนโต

สัพพะโลกะสุขูปปะโท
สัพพัง โสตถิถ กะโรตุ โน.

ขอพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยคุณทั้งปวง ผู้ให้ความสุขแก่ชาวโลกทั้งมวล ทรงกำจัดโทษ
ทั้งสิ้น ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิทุกประการแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๓๓. อะสีติระตะนุพเพโท
วัสสะสะตะสะหัสสานิ

อัตถะทัสสี นะราสะโก
โลเก อัญญาสิ นายะโก.

พระพุทธรเจ้าพระนามว่า อัตถทัสสี มีพระกายสูง ๘๐ ศอก ทรงเป็นผู้นำ ดำรงพระชนม์อยู่
ในโลก ๑ แสนปี

๓๔. ตัสสะ ปากะติกา รังสี
นिरันตะรัง ทิวารัตติง

ผะรันติ โยชะนัง สะทา
นาโถ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระรัศมีอันมีอยู่ตามปกติของพระองค์แผ่ไปหนึ่งโยชน์ตลอดทิวาราตรีเป็นนิตย์ในกาล
ทุกเมื่อ พระองค์ผู้เป็นที่พึงปรารถนาความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๓๕. รัมมะทัสสี จะ สัมพุทโธ
อะติโรจะติ เตเชนะ

อะสีติหัตถะมุคคะโต
สะเทวาสุระมานุเส.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า รัมมทัสสี มีพระกายสูง ๘๐ ศอก ทรงรุ่งโรจน์ล่งพรหม
พร้อมทั้งเทวดา อสูร และมนุษย์ทั้งหลายด้วยเดชานุภาพ

๓๖. วัสสะสะตะสะหัสสานิ
สัพพะสัตเต ปะโมเจติ

ฐิตวา โลเก มะหายะโส
ภะยา รักขะตุ โน สะทา.

พระองค์ผู้ทรงเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ ดำรงพระชนม์อยู่ในโลก ๑ แสนปี ทรงเปลื้องชาวโลก
ทั้งปวงจากภัย โปรดคุ้มครองข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากภัยพิบัติตลอดไป

ในสารกัป ๑ พระองค์

๓๗. สิทธัตถโถ นามะ สัมพุทโธ
ติกะเว โสตถิชนะโก

สัฏฐิระตะนะมุคคะโต
สะตัสสะหัสสะอายุโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ มีพระกายสูง ๖๐ ศอก ทรงยังความสวัสดิ์ให้เกิดขึ้น
ในภพทั้งสาม มีพระชนมายุ ๑ แสนปี

๓๘. สังสารสภาคะรา โลเก

นิพพาเปสิ จะ โส สัตถา

สันตาเรตฺวา สะเทวะเก

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงยังหมู่มนุษย์พร้อมทั้งทวยเทพให้ข้ามพ้นสาครแห่งสงสารและให้ดับกิเลส
ขอพระคาสดาพระองค์นั้นโปรดประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในมัทนทักป ๒ พระองค์

๓๙. สัฏฐิระตะนะมุพเพโร

อะนุปะโม อะสะทิสโส

ติสโส โลกัคคะนายะโก

อะตุโล อุตตะโม ชิโน.

พระพุทธเจ้าผู้เลิศในโลกพระนามว่า ติสสะ มีพระกายสูง ๖๐ ศอก ทรงเป็นพระชินเจ้า
ผู้สูงสุด ไม่มีบุคคลอื่นทัดเทียม ไม่มีผู้เสมอเหมือน ไม่มีผู้เปรียบปาน

๔๐. วัสสะสะตะสะหัสสานิ

อาโรคัณฐะจะ มะหาสุขัง

อายุ ตัสสะ มะเหลิโน

โหตุ โน ตัสสะ เตชะสา.

พระองค์มีพระชนมายุ ๑ แสนปี ด้วยเดชของพระองค์ ขอสุขภาพที่ดีและความสุข
อันยิ่งใหญ่จงมีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๔๑. อังคุระปณณาสะระตะโน

ชะนัมพุชัง วิโพเธนโต

มุสโส โลกัคคะนายะโก

นิพพาเปนโต สะเทวะเก.

พระพุทธเจ้าผู้เลิศในโลกพระนามว่า มุสสะ มีพระกายสูง ๕๘ ศอก ทรงยังปทุมชาติคือ
เวไนยชนให้แย้มบาน ทรงยังหมู่มนุษย์พร้อมทั้งทวยเทพให้ดับสนิท

๔๒. นະวุติวัสสะสะหัสสานิ

อุทธะรันโต พะหุ สัตเต

ฐิตฺวา โลเก มะหาเยโส

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ผู้ทรงเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ ดำรงพระชนม์อยู่ในโลก ๙ หมื่นปี ทรงนำเวไนยชน
จำนวนมากออกจากวัฏฏะ ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในสารกัป ๑ พระองค์

๔๓. อะสีติระตะนุพเพโธ

ปะภา นิทธาวะเต ตัสสะ

วิปัสสี โลกะนายะโก

สะมันตา สัตตะ โยชะเน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า วิปัสสี มีพระกายสูง ๘๐ ศอก พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปตลอด
๗ โยชน์โดยรอบ

๔๔. โสปี เทวะมะนุสสานัง

อะสีติสะหัสสาณุกะ

พันธะนา ปะริโมจะยิ

นาถ โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระองค์ผู้มีพระชนมายุ ๘ หมื่นปี ทรงเปลื้องทวยเทวดาและมวลมนุษย์จากเครื่องผูก
คือกิเลส ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

ในมณฑกัป ๒ พระองค์

๔๕. สัตตะติหัตถะมุพเพโธ

ปะภา นิทธาวะเต ตัสสะ

ลิสี นามะสะ นายะโก

สะมันตา โยชะนัตตะเย.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า ลิสี พระองค์นั้น มีพระกายสูง ๗๐ ศอก พระรัศมีของพระองค์
แผ่ไปตลอด ๓ โยชน์โดยรอบ

๔๖. โสปี อะตุลโย สัมพุทโ
กะโรตุ โน มหาสันติง

สัตตะติสะหัสสายุโก
สุขิตา จะ มะยัง สะทา.

พระองค์ผู้ไม่มีใครเปรียบ มีพระชนมายุ ๗ หมื่นปี ขอพระองค์โปรดประทานความสงบ
อันยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย และข้าพระองค์ทั้งหลายจงเป็นผู้มีความสุขตลอดไป

๔๗. เวสสะภู นามะ สัมพุทโ
สัฏฐิระตะนะมุพเพโ

เหมะรุปะสะมุปะโม
สัฏฐิ จะ สะหัสสายุโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า เวสสภู ผู้มีพระฉวีวรรณดังทอง มีพระกายสูง ๖๐ ศอก มี
พระชนมายุ ๖ หมื่นปี

๔๘. พรัหมะเทวะมะนุสเสหิ
ปฐิโตปี สะทา นาโ

นาคาสุระทีเชหิ^๒ วา
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงเป็นผู้ที่พรหม เทวดา มนุษย์ นาค อสูร และครุฑบูชาแล้ว ขอพระองค์โปรด
ประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในภัทธกัปนี้ ๕ พระองค์

(ล่วงแล้ว ๓ พระองค์)

๔๙. ตาสีสะระตะนะมุพเพโ
ตัสสะ กายา นิจจะรันติ

กะกุสันโ มะหามุนิ
ปะภา ทูวาทะสะ โยชะเน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า กกุสันธะ มีพระกายสูง ๔๐ ศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐพระรัศมี
จากพระกายของพระองค์แผ่ไปตลอด ๑๒ โยชน์

๕๐. จัตตาลีสะสะหัสสานิ

กะโรตุ โส สะทา นาโถ

ตัสสะ อายุ อะนุตตะโร

อายุง สุธัง พะลัญจะ โน.

พระองค์มีพระชนมายุ ๔ หมื่นปี ขอพระองค์ผู้ไม่มีใครเลิศกว่าโปรดประทานอายุ ความสุข และกำลังแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๕๑. โจนาคะมะนะสัมพุทโธ

ติงสวัสสะสะหัสสานิ

ติงสหัสตตะสะมุคคะโต

อายุ ตัสสะ มะहेสินโน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า โจนาคมนะ มีพระกายสูง ๓๐ ศอก พระองค์มีพระชนมายุ ๓ หมื่นปี

๕๒. รัมมามะเตนะ ตปเปตา

มะหีตะเล จะ ชะนะตัง

เทวะสังฆัง สุรालะเย

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงยังทวยเทพในสุราลัยและมวลชนในปฐพี ให้อิมเฝ้าด้วยอมตธรรม ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๕๓. กัสสะโป นามะ สัมพุทโธ

วีสะติหัตตะมุพเพโธ

รัมมะราชา ปะกังกะโร

วีสะสะหัสสะอายุโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ผู้ทรงเป็นพระธรรมราชา ทรงรัศมี มีพระกายสูง ๒๐ ศอก มีพระชนมายุ ๒ หมื่นปี

๕๔. อะนุปะโมสะมะสะโม

กะโรตุ โน มะหาสันติง

เทวะสัตถา อะนุตตะโร

อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

พระองค์ไม่มีผู้ใดเสมอ ทรงเสมอกับพระพุทธเจ้าพระองค์ก่อนที่ไม่มีผู้ใดเสมอ ทรงเป็น
ศาสดาของทวยเทพ หาผู้เลอเลิศกว่ามิได้ ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่
สู่สภาพที่ดี และชัยชนะแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

พระพุทธเจ้าในปัจจุบัน ๑ พระองค์

๔๕. อัญญาระสหัสตฤพเพโธ โคตะโม สักยะวัฑฒะโน
สัพพัญญู สัพพะติลโก สัพพะโลกะสุขขปะโป.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า โคตมะ มีพระกายสูง ๑๘ ศอก ทรงเป็นผู้เชิดชูศากยวงศ์ ทรงรู้
ธรรมทั้งปวง ทรงเปรียบดังดิลกแห่งไตรโลกทั้งปวง ทรงอำนวยความสุขแก่สัตว์โลกทั้งปวง

๔๖. สัมพุทโธ สัพพะธัมมานัง ภาเคหิ ภาคุยะวา ยุโต
วิชชาจะระณะสัมปันโน โสตถุยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ทรงตรัสรู้ธรรมทั้งปวงด้วยพระองค์เอง ทรงพร้อมด้วยบุญญาภินิหาร มีพระบารมี
อันสูงสุด ทรงเพียบพร้อมด้วยความรู้และความประพฤดี ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ
และสู่สภาพที่ดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๔๗. อัปพะตีตา จะ สัมพุทธา อะเนกะสะตะโกฏิโย
สัพพะโลกะมะภิญฺญายะ สัพพะสัตตานุกัมปิโน.

อนึ่ง พระพุทธเจ้าหลายร้อยโกฏิพระองค์ซึ่งเสด็จล่วงลับไปแล้ว ทรงรู้ประจักษ์โลกทั้งปวง
แล้ว ทรงอนุเคราะห์สัตว์โลกทั้งปวง

๕๘. สัพพะเวระภะยาตีตา

สัพพะโลกะสุขัปปะทา

สัพพะโทสัง วินาเสนตา

สัพพะโสตถิง กะโรนตุ โน.

ทรงล่วงพ้นเวรและภัยทั้งปวง ทรงอำนวยความสุขแก่สัตว์โลกทั้งปวง ทรงกำจัดโทษ
ทั้งสิ้น ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ์ทุกประการแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

พระพุทธเจ้าในอนาคต ๑ พระองค์

๕๙. อะนาคะเต จะ สัมพุทโธ

เมตเตยโย เทวะปฐิโต

มะหิทธิโก มะหาเทโว

มะหาสันติง กะโรตตุ โน.

หนึ่งในอนาคตกาล พระพุทธเจ้าพระนามว่า เมตไตร อันทวยเทพบูชาแล้ว ทรงมีฤทธิ์มาก
ทรงเป็นมหาเทพ ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

พระปัจเจกพุทธเจ้า

๖๐. สัพเพ ปัจเจกะสัมพุทธา

นิโรธะณานะโกวิทา

นิราละยา นิราสังกา

อัปปะเมยยา มะหะสะโย.

พระปัจเจกพุทธเจ้าทั้งปวงทรงชำนาญในนิโรธและฌาน ทรงปราศจากตัณหาและความ
หวาดหวั่น ทรงคุณอันหาประมาณมิได้ แสงหาคุณอันยิ่งใหญ่

๖๑. ทูเรปิ วิเนยเย ทิสฺวา

สัมปัตตา ตังขะเณนะ เต

สันทิฏฐิโกะฆะเล กัตถวา

สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พระองค์ทรงเล็งเห็นวไนยชนแม้ในที่ไกล ก็เสด็จไปโปรดชนเหล่านั้นให้ได้รับประโยชน์
ในปัจจุบันโดยพลัน ขอพระองค์โปรดประทานความสงบแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

พระธรรม

๖๒. สุวากขาตะตาหิสัมปันโน รัมโม สะปะริยัตติโก
 สัณฺหาระสาคะรา โลเก ตาเรติ ชินะโคจะโร.

พระธรรมพร้อมทั้งปริยัติที่เพียบพร้อมด้วยคุณมีความเป็นธรรมอันพระพุทธรเจ้าตรัสไว้
 ดีแล้วเป็นต้น อันเป็นอารมณ์ของพระพุทธรเจ้า ย่อมยังชาวโลกให้ข้ามพ้นสาครแห่งสงสาร

๖๓. กิเลสชาละวิทังสี วิสุทฺโธ พุทธะเสวิโต
 นิพพานะคะมะโน สันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระธรรมอันบริสุทธิ์ยิ่ง อันทำลายขำยกิเลส เป็นธรรมที่พระพุทธรองค์ทรงเจริญแล้ว
 เป็นธรรมอันสงบให้บรรลुพระนิพพาน จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พระสงฆ์

๖๔. สีลาหิคุณะสัมปันโน สังฆो มัคคะพะเล ลฺหิตो
 ชิตินทริโย ชิตะปาโป ทักขิณฺเวยโย อะนุตตะโร.

พระสงฆ์ผู้บริบูรณ์ด้วยคุณมีศีลเป็นต้น ดำรงอยู่ในมรรคผล เป็นผู้ชนะอินทรีย์และ
 บาปได้ เป็นผู้ควรรับทักษิณานันยอดเยี่ยม

๖๕. อะนาสะโว ปะริสุทฺโธ นิราสาโส ภาวากะเว
 นิพพานะโคจะโร สันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ท่านเป็นผู้ปราศจากอาสวะ เป็นผู้บริสุทธิ์หมดความปรารถนาในภพน้อยภพใหญ่ เป็น
 ผู้สงบมีพระนิพพานเป็นอารมณ์ ขอท่านจงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พระมหาเถระ ๑๘๒ รูป

๖๖. อัญญาตะโกณฑัญญัตเถโร^๑ รัตตัญญู^๒ อัคโค อะหุ
ธัมมะจักกากิสะมะโย สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอัญญาโกณฑัญญเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้รู้ราตรี ผู้บรรลุนิพพานด้วย
(การฟัง) ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๖๗. วัปปเถโร มหาปัญโญ มหาตะมะวิโนทะโน
มหาสันติกะโร โลเก มหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระวัปปเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้จัดความมีดีใหญ่ (คือโมหะ) ผู้อำนวยความสะดวก
อันยิ่งใหญ่ในโลก จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๖๘. ภัททियो ภัททะสีโล จะ ทักขิณโย อะนุตตะโร
โลกัตถะจะริโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระภัททียเถระ ผู้มีศีลงาม ผู้ควรรับทักษิณอันยอดเยี่ยม ผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่
ชาวโลก จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๖๙. มหานาโม มหาปัญโญ มหาธัมมะวิฑู สุโต
มหาชีนาสะโว เถโร มหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระมหานามเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้ตรัสรู้ธรรมอันประเสริฐ ผู้มีชื่อเสียงเลื่องลือ
เป็นพระชีนาสพผู้ยิ่งใหญ่ จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๗๐. อัสดะชิตเถโร มหาปัญโญ ชิตะมาโร ชิตินทริโย
 ชิตะปัจจัตถิโก โลเก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอัสดะชิตเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้ชนะมาร ผู้ชนะอินทรีย์ ผู้ชนะศัตรูในโลก จงประทาน
 ความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๑. อะนุปฺพฬิกะธัง สุตฺวา ยะโส เอกัคคะมานะโส
 อัคคะธัมมะมะนุสฺสโร โสตถฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ขอพระยสเถระ ผู้ฟังอนุปุพพิกถาแล้วมีจิตตั้งมั่น ได้บรรลุธรรมอันเลิศ (อรหัตตผล)
 จงประทานความสวัสดิ์ และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๗๒. จัตฺวาริกา จะ ปญฺญาสะ เถรา คิหิสะหายะกา
 ปัตฺวานะ ประมะง สันติง สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

และขอพระเถระผู้เป็นพระอรหันต์ ๕๔ รูปผู้เคยเป็นสหายของพระยสะเมื่อครั้งเป็นคฤหัสถ์
 ได้บรรลุพระนิพพานอันประเสริฐแล้ว จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๓. เย ติงสะ ภัททะวักคิยา รูเปนาตุละวณฺณโน
 ขีณาสสะวา วะสีฏฺฐา เต กะโรนตุ อะนามะยัง.

พระภัททวักคีย์ ๓๐ รูปเหล่าใด ผู้มีรูปร่ายผิวพรรณไม่มีผู้เสมอ สิ้นอาสวะแล้ว เป็น
 ผู้ชนะตน ชำนาญในสมบัติ (คือ ฌานสมบัติ ผลสมบัติ และนิโรธสมบัติ) ขอท่านเหล่านั้น
 จงประทานสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๗๔. อรุเวละกัสสะโปปิ

ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ

มะหาปะริสาณะมุตตะโม

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอรุเวลกัสสะปะ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้มีบริษัทมาก จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๕. โย นะทีกัสสะปัตเตโร

สะสังโฆ สีละสัมปันโน

ปัญญักเขตโต อะนุตตะโร

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า นทีกัสสะปะ ผู้เป็นนาบุญอันประเสริฐ ผู้มีสงฆ์เป็นบริวาร สมบูรณ์ด้วยศีล จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๖. รัมมะปัชชะลิโต สันโต

สังยุตโต ภาวะะนิสฺเสนเห

โย เถโร คะยากัสสะโป

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า คยากัสสะปะ ผู้รุ่งเรืองด้วยธรรม ผู้สงบหมดความเยื่อใยในภาพ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๗. โลกะนาถัง ฐะเปตฺวานะ

ปัญญายะ สาริปุตตัสสะ

ปัญญะวันตานะ ปาณินัง

กะลัง นาคฆะติ โสพะสิง.

ในบรรดาบุคคลผู้มีปัญญาทั้งหลาย ยกเว้นพระพุทธเจ้าผู้เป็นที่พึ่งของโลกแล้ว บุคคลใดๆ ย่อมไม่ถึงเสียที่ ๑๖ แห่งปัญญาของพระสารีบุตร

๗๘. สาริปุตโต มะหาปัญญา

รัมมะเสนาปะติ เสฏฺโฐ

ปะฐะโม อัคคะสาวะโก

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสารีบุตรผู้มีปัญญามาก ผู้เป็นอัครสาวกองค์ที่หนึ่ง ผู้เป็นธรรมเสนาบดีที่เลอเลิศ
จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๙. ปาทังคฺลิกะมัตเตนะ เวชยันตะปะกัมปะโน
ปะฐะวัง มะหะติง สัพพัง สะมัตโถ ปะริวัตติตุง.

พระมหาเถระใดสามารถยังปราสาทเวชยันต์ให้สิ้นไหว่แม้ด้วยเพียงหัวแม่เท้า สามารถ
พลิกมหาปฐพีทั้งสิ้นได้

๘๐. โมคคัลลาโน มะหาเถโร ทุดิโย อัคคะสาวะโก
อิทธิมันตานัง โส อัคโค สะหา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนั้นนามว่า โมคคัลลანะ ผู้เป็นพระอัครสาวกองค์ที่สอง ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุ
ผู้มีฤทธิ์ ขอท่านจงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๘๑. มะหากัสสะปะตเถโรปิ อุตตัตตะกะณะกันนิโก
รุตตะคุณฺโณคคะนิกขิตโต ตะติโย สัตถุสาวะโก.

พระมหาเถระนามว่า กัสสปะ ผู้มีผิวพรรณงามดุจเนื้อทองที่หลอมดีแล้ว ดำรงอยู่ใน
ตำแหน่งที่เลิศโดยถูกต้องคุณ เป็นสาวกองค์ที่สามของพระศาสดา

๘๒. อระัญญะวาสาภิระโต ปังสุกุลละระโร มุนิ
สุคะตัสสาสะนะระโร สะหา โสตถิง กะโรตุ โน.

ท่านเป็นผู้ยินดีในการอยู่ป่า ทรงผ้าบังสุกุล เป็นมุนีผู้ทรงคำสอนของพระสุคต ขอท่าน
จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๘๓. อาปัติติอะนาปัติติยา

สะเตกัจฉายะ โกวิโท

วินะเย อัคคะนิกขิตโต

อุปาลี สัตถุวัณณิโต.

พระอุบาลีเถระ ผู้เข้าใจอาบัติและอนาบัติ เข้าใจอาบัติที่แก้ไขได้และแก้ไขไม่ได้ พระศาสดา ทรงสรรเสริญแล้ว ได้รับแต่งตั้งว่าเป็นผู้เลิศในพระวินัย

๘๔. วินะเย ปาระมิปปัตโต

วินะยัคโคจะโร มุนิ

กะโรตุ โน มะหาสันติง

โสตถยาโรคฺยัง ทะหาตุ โน.

ท่านเป็นผู้เจนจบพระวินัย เป็นมุนิผู้มีวินัยเป็นที่โคจร (คือ นึกถึงเรื่องวินัยเสมอ) ขอท่าน จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย จงประทานความสวัสดิ์และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๘๕. อะนุรุทธะมะหาเถโร

ทิพพะจักขุณะมุตตะโม

ญาคิเสฏฐโฐ ภาคะวะโต

โสตถยาโรคฺยัง ทะหาตุ โน.

ขอพระอนุรุทธมหาเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีตาทิพย์ ผู้เป็นพระประยูรญาติผู้ประเสริฐ ของพระผู้มีพระภาค จงประทานความสวัสดิ์และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๘๖. อัจจากุลิกานัง อัคโค

ภัททิโย สุตตะมาหิโต

กาฬิโคธายะ ปุตโต จะ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระภัททียเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีตระกูลสูง ผู้มีจิตตั้งมั่น ผู้เป็นบุตรของนาง กาฬิโคธา จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๘๗. อานันทโท พุทธปฏิฐาโก
พระหุสสุโต รัมมะระโร

สังคีตีสารุสัมมะโต
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระอานันทเถระ ผู้ปฏิฐากพระพุทเจ้า ได้รับยกย่องว่าเป็นผู้ดำเนินการดีใน
สังคายนา ผู้เป็นพหูสูตรทรงธรรม จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๘๘. กิมิโล ลิริสัมปันโน
มหาชีณาสะโว ชาโต

มหาสุชะสะมปัโต
มหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระกิมิลเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ เพียบพร้อมด้วยบรมสุข เป็นพระชีณาสผู้ยิ่งใหญ่
จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๘๙. คะรุวาลัง วะลิตวานะ
ภะคุ จาระหะตัง ปัตโต

ปะสันโน พุทธะสาสะเน
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระภคุเถระ ผู้เลื่อมใสแล้วอยู่ด้วยความเคารพในคำสอนของพระพุทเจ้า ได้บรรลุ
เป็นพระอรหันต์ จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๐. กุลิปะสะทะชะนะโก
เอตตะทัคคัฏฐิตो เถโร

กาฬุทายี มะหิทธิโก
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระกาฬุทายีเถระ ผู้มีฤทธิ์มาก ผู้ยังความเลื่อมใสของสกุลให้เกิดขึ้น ผู้ดำรงอยู่ใน
ตำแหน่งเอตทัคคะ จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๑. เสฏโฐ รัมมะกะถิกานัง
ปุณโณ มันทานียา ปุตโต

ติณณัง เวทานะ ปาระคุ
เถโร โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระปูลณเฑาะ ผู้เป็นบุตรของนางมันตานี ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้เป็นธรรมกถึก ผู้รู้จบไตรเพท จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๔๒. ภารทวาช มหาเถโร

สีหะนาทานะมุตตะโม

ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมहि

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระปิลโทลภารทวาชมหาเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้บันลือสีหนาท จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๔๓. สังฆิตตะภาสิตะมัตถัง

วิตถาเรนนะ วิชานะโก

กัจจาโน ภาวะะนิสฺเสนโห

เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระกัจจายนเถระ ผู้เข้าใจเนื้อความที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้โดยสังเขปให้พิสดาร ผู้ปราศจากความเยอใยในภาพ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๔๔. ละกุณฺฐะภักทียเถโร

มัญชุสสะรานะมุตตะโม

ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมहि

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระลูกกุณฐภักทียเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้มีเสียงไพเราะ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๔๕. อระณะวิหารินัง อัคโค

ทักขิณเณยโย อะนุตตะโร

สุภุติ ภูตะทะมะโน

เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสุภุติเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้อยู่ด้วยธรรมไม่มีกิเลส ผู้ควรรับทักษิณานันยอดเยี่ยม ผู้แนะนำเวไนยชน จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๙๖. อยุธยาญะวาสินัง อัคโค
วิเวกาภิระโต เถโร

เรวะโต ขะทิสระวะนิโย
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระเรวัตเถระ ผู้อาศัยอยู่ในป่าไม้สี่เสียด ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้อยู่ในป่าเป็นวัตร ผู้ยินดี
ยิ่งในวิเวก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๗. ฌายีนัง อุตตะโม เถโร
สมาธิฌานะกุสะโล

กังขาเรวะตะนามะโก
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า กังขาเรวะตะ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้บรรลุนิพพาน ผู้ชำนาญในสมาธิและ
ฌาน จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๘. โสโณ จะ โกฬิวิโสภิ
ปะหิตตโต สะทา เถโร

อาร์ทระวีริยานะมุตตะโม
โสตถึง ฆาสุง กะโรตุ โน.

ขอพระโสณโกฬิวิสเถระ ผู้มีจิตมุ่งมั่น ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ปรารถนาความเพียร จงประทาน
ผาสุกสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๙. กัลยาณะวากกะระณานัง
อัคโคติ วัณณโต เถโร

โสโณ กุฏฏิกันโณปิ จะ
โสตถึง ฆาสุง กะโรตุ โน.

ขอพระโสณกุฏฏิกันณเถระผู้อันพระศาสดาทรงสรรเสริญว่าเป็นเลิศกว่าภิกษุผู้กล่าววาจา
ไพเราะ จงประทานผาสุกสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๐๐. ลาภินะมุตตะโม เถโร
โสระโต^๔ ปัจจะยาทิมहि

สึวะลลิตติ วิสสุโต
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระผู้ปรากฏนามว่า สิวลิ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีลาภ แต่มักน้อยในปัจจุบันเป็นต้น
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๑. สัทธาธิมุตตานัง อัคโค วักกะลิ อิติ นามะโก
ปาโมชชะพะหุโล เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า วักกะลิ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้น้อมไปด้วยศรัทธา ผู้มากด้วยความ
ปราโมทย์ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๒. ราชุโล พุทธะปุตโตปิ ลิกขากามานะมุตตะโม
ทายาโท สัพพะธัมเมสุ มหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระราชุโล ผู้เป็นพุทธบุตรเลิศกว่าภิกษุผู้มุ่งศึกษาไตรสิกขา ผู้เป็นทายาทในธรรม
ทั้งปวง จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๐๓. สัทธายะ ปัพพะชิตวานะ รัฏฐะปาโล ปะรักกะมี
เอตะทัคเค ลูโตเยวะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระรัฏฐุปาลเถระ ผู้บวชแล้วด้วยศรัทธามีความบากบั่น ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่ง
เอตทัคคะโดยแท้ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๔. กุณฑะธาโน มะหาเถโร สะลากัง ปะฐะมัง คะโต
ฐะปิโตเยวะ ฐานัมहि สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระกุณฑธานมหาเถระ ผู้ได้รับสลาภเป็นที่หนึ่ง ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะ
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๕. ปะฏิภาณะวันตานัมปิ
วังคีโส อระหา เสฏโฐ

อัคโคติ พุทธะวัณณิโต
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระวังคีสเถระผู้อันพระพุทธรองค์ทรงสรรเสริญว่าเป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีปฏิภาณ ผู้เป็น
พระอรหันต์ผู้ประเสริฐ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๖. สมนันตะปาสาทิกานัง
อุปะเสโน วังคันตะปุตโต

อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุปเสนวังคันตบุตรเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้มีบริษัทอัน
นำเลื่อมใส จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๗. ทัพโพ มัลลปะปุตโต เถโร
ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ

เสนาสะนะปัญญาปะโก
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระทัพพเถระผู้เป็นบุตรเจ้ามัลล ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะผู้จัดแจงเสนาสะนะ
จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๘. ปิลินทะวัจจะสะมะโณ
ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ

เทวะตานัง ปิโย อะหุ
โสตถุยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ขอพระปิลินทวัจณเถระ ผู้ที่เป็นที่รักของเหล่าเทวดา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะ
จงประทานความสวัสดิ์และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๐๙. พาหิโย ทารุจิริโย
กะโรตุ โน มะหასันติง

ชิปปาภิญญานะมุตตะโม
อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

ขอพระพาหิยทาร์จิริยเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ตรัสรู้เร็ว จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่
สู่สภาพที่ดี และช่วยชนะแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๐. กุมารกัสสะปัตเถโร
มิจฉาวิตักกุปัจเฉโท

จิตตะกะถินะมุตตะโม
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระกุมารกัสสปเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีถ้อยคำอันวิจิตร ขจัดมิจฉาวิตกได้
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๑. ปะฏิสัมภิปาปัตตานัง
โกฏฐิต อระหา เสฏโฐ

อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระโกฏฐิตเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้บรรลุปฏิสัมภิปา เป็นพระอรหันต์
ผู้ประเสริฐ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๒. อัปปาพาโร มะหาเถโร
พาคุโล อระหา ชาโต

อัปปาพาธานะมุตตะโม
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระพากุลมทาเถระ ผู้มีอาพาธน้อย ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีอาพาธน้อย ผู้เป็นพระอรหันต์
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๓. ปุพเพนิวาสะเวทีนัง
โสภิต นามะ โส เถโร

อัคโคติ พุทธะวัณณโต
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่าโสภิตะนั้น ผู้อันพระพุทเจ้าทรงสรรเสริญว่าเป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ระลึก
ชาติได้ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๔. มะหากัปปีนัตเถโรปิ
กุสะโล โอวาทะทาเน

ภิกขุโอวาทะโก อะหุ
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้พระมหากัปปีนเถระ เป็นผู้ให้โอวาทแก่ภิกษุ เป็นผู้เลิศจนในการสั่งสอน ขอท่านจง
ประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๕. ภิกขุโนวาทะกานัคโค
ปาเลตุ โน สะทา เถโร

นันทะโก อิติ วิสสุโต
โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระผู้ปรากฏนามว่า นันทกะ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ให้โอวาทแก่นางภิกษุณี จง
คุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป จงประทานผาสุกสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๑๖. อินทริเยสุ คุตตะทวารโ
นันทเถโร วะสิปปัตโต

อัคคัฏฐาเน ลฺหิตะ อะหุ
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระนันทเถระผู้สำรวจมทวารในอินทริย์แล้ว ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะ ถึงความ
ชำนาญแล้ว[ในสมบัติ] จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๗. เตโชธาตูกุสะลานัง
สาคะโต นามะ โส เถโร

อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า สาคะตะ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้ฉลาดในเตโชกสิณ จง
ประทานความผาสุกสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๑๘. ลัญญาวีวิภังกะกุสะโล
พุทธะสิสโส มะหาปณโธ

ปะธาโน ภาวะนาระโต
มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ (มีนิจจสัญญาเป็นต้น)
มีความเพียรยินดีในการอบรมจิต เป็นศิษย์ของพระศาสดา จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่
ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๑๙. จุฬปิ่นถะกัตเถโรปี

มะโนมะยาภินิมมิโต

ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระจุฬปิ่นถะกัตเถโรผู้เนรมิตกายอันสำเร็จด้วย (ฌาน) จิต ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่ง
เอตทัคคะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๐. ปะฏิภาณะยะกานัง ตู

อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต

ราโธ เถโร มะหาโสตถิง

กะโรตุ โน อะนามะยัง.

ขอพระราธเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้มีปฏิภาณ จงประทานความสวัสดี
อันยิ่งใหญ่และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๑. ฐะชะจีวะระระรานัง

ภิกขุณัง อุตตะโม อะหุ

โมฆะราชะมะหาเถโร

มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระโมฆราชมหาเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ทรงจีวรเศร้าหมอง จงประทานความสงบ
อันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๒. วิมะโล วิมะลปัณฺณโณ

สุรโป สุสะมาหิโต

ระโซ นะ ลิมปะติ ชันธะ

มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระวิมลเถระ ผู้มีปัญญาอันปราศจากมลทิน มีรูปงาม มีจิตตั้งมั่นดี กิเลสขุติเยียม
ไม่แปดเปื้อนขั้นห้าของท่าน จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๓. ัมมะปาโล มหาปาโล มหาัมมะธะโร ยะติ
มหาชีณาสะโว โลเก มหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาปาโลเถระ ผู้รักษาศรัทธาอันประเสริฐ ทรงธรรมอันประเสริฐ เป็นพระชีณาสพ
ผู้ยิ่งใหญ่ในโลก จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๔. จักขุปาโล มหาเถโร ปะธาโน สีละสังวุโต
ปะหิตัตโต মহากาโย มหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระจักขุปาลมหาเถระ ผู้มีความเพียรสำรวมแล้วในศีล ผู้มีจิตมุ่งมั่น มีหมู่ธรรมอัน
ประเสริฐ จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๕. สัพพะเวระภะยาตีโต นาระโท อาสะวัชชะโย
มหาสันติกะโร โลเก สะหา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระนารทเถระ ผู้ล่วงพ้นเวรและภัยทั้งปวงได้ สิ้นอาสวะแล้ว ผู้สร้างความสงบอัน
ยิ่งใหญ่ในโลก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๖. พุทธะปุชายะ นิระโต ชินะภัตติปะรายะโน
สัทธัมมะสะวะโน เถโร สะหา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสัทธัมมสวนเถระ ผู้ยินดีในการบูชาพระพุทธเจ้า มีความภักดีในพระชินเจ้าเป็น
ที่ตั้ง จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๗. ปัจฉิมะภะวะสะสัมปัตโต

ราคักขะยะมะนุปัตโต

โคตะโม ภาวะนาระโต

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระโคตมเถระ ผู้ถึงภพสุดท้ายแล้ว ยินดีในการบำเพ็ญเพียร ได้บรรลुความสิ้นไปแห่ง
ราคะ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๘. เสนาสะเนสุ สัปปายัง

โคธิโก พุทธะฌายันโต

ลัทธิธ ฌานัง สะมาระภิ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระโคตมเถระ ได้รับความเหมาะสมในเสนาสนะแล้วปรารภฌาน มักเพ่งชมดูพระพุทเจ้า
จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๙. พุทธะ ปะสันนะมานะโส

ชีณาสะโว ะสีญโต

สุพาหุ อัญชะลีกะโต

มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระสุพาหุเถระ ผู้มีใจเลื่อมใสในพระพุทเจ้า ได้กระทำอัญชลีเมื่อ ๔๔ กับที่ล่วงมาแล้ว
(เป็นพระชีณาสพผู้มีความชำนาญ (ในสมาบัติ) จงประทานสงบนอย่างยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๓๐. วิปัสสะนายะ ปะสุโต

สะโต ฌายี ะเนวาสี

วัลลियो สุตตะมาหิโต

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระวัลลียเถระ ผู้ชวนชวายเป็นวิปัสสนาภาวนา มีจิตตั้งมั่นดีแล้ว มีสติ เพ่งฌาน อยู่ป่า
เสมอ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๓๑. อุตติโย วินะยะระโร

ธาเรนโต อันติมัง เทหัง

อะตักกันโต นะรามะเร

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุตตยเถระ ผู้ทรงพระวินัย ล่วงพ้นมนุษย์และเทวดา ผู้ทรงร่างกายอันมีใน
ภพสุดท้าย จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๓๒. วิมะโล วิระโชชัลโล

พิมพิสารัทธิโส เถโร

ชาโต ปัทมะระเกตุนา

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระวิมลโกณฑัญญเถระ ผู้ปราศจากกิเลสเพียงดังรูปี บังเกิดเป็นภิกษุและพระมุนี
ผู้มีปัญญาบริสุทธิ์ เป็นดุจธงของพระเจ้าพิมพิสาร จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
ตลอดไป

๑๓๓. รัมมารัญญะ วะลิตฺวานะ

โยคักขมะมะนุปัตโต

ภาเวนโต กุสะลัง พะหุง

สะภียะ สันตัง กะโรตุ โน.

ขอพระสภียเถระ ผู้อยู่ในป่าอันน่ารื่นรมย์ เจริญกุศลเป็นเอนก บรรลุนิพพานอันเป็นแดน
เกษมจากกิเลส จงประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๓๔. ปุพเพนิวาสัง ชานันโต

นาคติระหะตัง ปัตโต

ทิพพะจักขวิโสธะโน

โสตถยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ขอพระนาคิตเถระ ผู้ระลึกชาติในปางก่อนได้ ผู้ชำระทิพยจักขุให้หมดจด บรรลุความเป็น
พระอรหันต์แล้ว จงประทานความสวัสดิ์และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๓๕. ปาติโมกขมะมะนุปัตโต

ลามาลาภี ตะถาสังสี

วิชะโยรัญญะโคจะโร

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระวิชัยเถระ ผู้เข้าถึงปาติโมกข์สังวรศีล ผู้มีป่าเป็นที่โคจร มีลาภทั้งใหญ่และน้อย ได้กล่าวสรรเสริญตามที่เป็นจริง จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๓๖. ตัณหาชะง้าง วิชะฌุตวา วัฑฒेतวานะ วิปัสสะนัง
สังฆะรักขิตो महाเถरो महाสันตัง กะโรตุ โน.

ขอพระสังฆรักขิตมหาเถระ ผู้ถำขัฏคือตัณหา เจริญวิปัสสนาแล้ว จงประทานความสงบ อันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๓๗. อรัญญะวาสาภิระโต ภาวะเนตติสะสมฺหะโต
ธัมมานัง ปาระมิปปัตโต อุตตะโร ปาตุ โน ภะยา.

ขอพระอุตรเถระ ผู้ยินดียิ่งในการอยู่ป่า ผู้ถอนตัณหาที่นำไปสู่ภพได้ เจนจบธรรมทั้งหลาย จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากภัยพิบัติ

๑๓๘. ปุพเพ ปุญฺญานิ กัตวานะ ปุพพะโยคัง สะมาระภิ
อุสะโภระหะตัง ปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุสมเถระ ผู้บำเพ็ญบุญไว้ในกาลก่อนแล้ว ปรารภกรรมฐานอันเป็นส่วนเบื้องต้น (แห่งมรรค) ได้บรรลุความเป็นพระอรหันต์ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๓๙. สะมาปัตติสะมาปันโน จะพะภิกฺขุญฺโฆ มะหิทธิโก
สิวะโก พุทธะฌายันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสิวกเถระ ผู้ถึงพร้อมด้วยสมาบัติ ทรงอภิญญา ๖ มีฤทธิ์มาก มักเพ่งชมดูพระพุทธรูป จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๐. สัตตาริยะธะโน เถโร

วันตะสังสาระคะมะโน

ธะนียะ ธัมมะสาคะโร

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระธนิยะเถระ ผู้มีอริยทรัพย์ ๗ ประการ ผู้เป็นสาครแห่งธรรม สละการไปในสังสารวัฏแล้ว จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๑. ปัญจักขันธะ ปะริณญาเย

ปัตตวานะ ปะระมัง สันตัง

ภาวะยิตฺวานะ นิพพุตัง

โปสียะ ปาตุ โน ภาเย.

ขอพระโปสียเถระ ผู้กำหนดรู้เบญจขันธ์แล้ว อบรมความดับกิเลส ได้บรรลุนิพพานอันยิ่งยวด จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากภัยพิบัติ

๑๔๒. อุปะนิสสะยะสัมปันโน

โลกัตถะปะสุโต เถโร

อุชชะโย พุทธะมามะโก

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุชชยเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยธรรมอันเป็นเหตุออกจากวัฏฏะ ผู้เคารพพระพุทธเจ้าผู้ชวนขายประโยชน์เพื่อชาวโลก จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๓. พุทธูปะสาทะสัมปันโน

สัณฺฑชะโย นามะ โส เถโร

ปีพพะซี ชินะสาสะเน

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า สัณฺฑชยะ ผู้ถึงพร้อมด้วยความเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า บวชแล้วในศาสนาของพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๔. มारัญชะโย มะหาเถโร

นิพพานะนินนะจิตโต โส

รามะเณยโย มะหิทธิโก

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาเถระนามว่ารามเถยย่นั้น ผู้ชำนาญการมีฤทธิ์มาก มีจิตแน่วแน่ไปในพระนิพพาน
จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๕. อุโภ ปาปัญญาจะ ปุณฺณญจะ วิติวัตโต อะนาสะโว
วิรัตเถโรระหฺปตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระวีรเถระ ผู้ข้ามพ้นบาปและบุญทั้งสองประการ ลั่นอาสวะแล้ว บรรลุความเป็น
พระอรหันต์ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๖. ปุณฺณมาสะมะหาเถโร ปิงสุกุละธะโร ยะติ
ปุพพะกิจจะวิริง กัตตุวา มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระปุณณมาสมหาเถระ ผู้ทรงผ้าบังสุกุล กระทำวิธิบุพกิจเบื้องต้นแล้ว จงประทาน
ความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๔๗. ปัญฺจะจินโน ปัญฺจะชะโห ปัญฺจะ จุตตะริภาวะโน
ปัญฺจะสังคาติโค เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระปัญจสังคาตคเถระ ผู้ตัดสังโยชน์เบื้องต่ำ ๕ ผู้ละสังโยชน์เบื้องสูง ๕ ผู้อบรม
อินทรีย์ ๕ ให้ยิ่งๆ ขึ้นไป จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๘. ปุพพะโยคัง^๖ วิจาเรนโต ชินะภัตติปะรายะโน
เพลฺลฐฐะสีโส วังสะธะโร^๗ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเพลลฐฐสีสเถระ ผู้พิจารณาความชวนชวายนในชาติก่อน มีความภักดีในพระชินเจ้า
เป็นที่ตั้ง ผู้ดำรงวงศ์สกุล จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๙. ปัญจุปปันเนหิ อะระโย
อะชิตโต โส มหาเถโร

นิกันติ นัตถิ ชีวเต
มะหასันติง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาเถระนามว่า อชิตะ ผู้ปลอดภัยจากชั้น ๕ ที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่มีความเยื่อใยใน
ชีวิต จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๕๐. วิวัฏฏะนิสสะเย ปุญญเฐ
กุลลัตถะโรระหิปปัตโต

กัตวา สัมพุทเธภัตติมา
มะหასันติง กะโรตุ โน.

ขอพระกุลลเถระ ผู้มีความรักดีในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บำเพ็ญบุญอาศัยพระนิพพาน
ได้บรรลุความเป็นพระอรหันต์ จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๕๑. วิปัสสี รัมมะทายาโท
นิพพานาคะมะสันทิฏฐุ

เถโร นิโครธะนามะโก
สะทา สันติง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า นิโครธะ ผู้เพ่งไตรลักษณ์[ด้วยวิปัสสนาปัญญา] ผู้เป็นธรรมทายาท
เห็นประจักษ์ธรรมที่ทำให้บรรลุพระนิพพาน จงประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๒. ติสโส วิชชา อะนุปัตโต
สัพพะปาปะปะริกขิโณ

สุคันโธ นามะ โสระหา
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอรหันต์นามว่าสุคันธะนั้น ได้บรรลุวิชา ๓ หมดบาปทั้งปวง จงประทานความ
สวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๓. นันทิโย สัทธาสัมปันโน
อะภิญญาปาระมิปปัตโต

ชิตะเกลโส มหาเถโร
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระนันทิยมหาเถระ ผู้ถึงพร้อมด้วยศรัทธาชนะกิเลสแล้ว เจนจบอภิญญา จงประทาน
ความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๔. กิเลสา ฌาปิตา เยนะ
กัมมาระปุตตะวิมะโล

ชิตะธัมมะระเตนะ โส
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระรูปใดผู้ยินดีในธรรมอันเป็นเครื่องพิชิตมาร เผากิเลสได้แล้ว พระเถระนามว่า
วิมลเป็นผู้เป็นบุตรของช่างทองนั้น จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๕. เพาะโลกะมะนุสเสสุ
ติสสัถเถโร มะหาญโต

อะนุกตุวา วิภูติโย
มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระติสสเถระ ผู้สวดยสมบัติในทวโลกและมนุษย์โลกแล้ว เป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ
จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๕๖. สุวิมุตโต มะหاناโค
สุมังคะโล มะหาเถโร

ตีหิ วังเกหิ มุตตะโก
มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระสุมังคลมหาเถระ ผู้หลุดพ้นดีแล้ว เป็นพระอรหันต์ผู้ยิ่งใหญ่ พ้นแล้วจากความคด
ทั้ง ๓ [คือ ความคดทางกาย วาจา ใจ] จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๕๗. นิรัคคะโพ นิราสาโส
วิเวกาภิระโต คุตโต

มะละขีละวิโสธะโน
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาเถระนามว่า คุตตะ ผู้ไม่มีวิชาเป็นลิมสลัก ปราศจากตัณหา ชำระมลทิน
กระด้างให้หมดจด ผู้ยินดียิ่งในวิเวก ผู้สำรวมตนแล้ว จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้า
ทั้งหลายตลอดไป

๑๔๘. ประวิเวกะมะนุปปัตโต

ภาเวนโต กุสะเล ธัมเม

คิริมานันทะนามะโก

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า คิริมานันทะ เจริญกุศลธรรมอยู่ได้บรรลुวิเวก ๓ (คือ กายวิเวก จิตต-
วิเวก และอุปวิเวก) จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๙. พุทธะสาสะนะมารัทโ

สะมิทธิคุณะสัมปันโน

สะมิทธิ ภาวนาระโต

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระสมิทธิเถระ ผู้เพียรปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ผู้ยินดีในการบำเพ็ญเพียร
ผู้สมบูรณ์ด้วยคุณแห่งความสำเร็จ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๐. อาราทิตะชีโน สันโต

วิมุตโต สัพพะสังสारा

โชติตเถโร มะหาระหา

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระโชติเถระ ผู้ยังพระชินเจ้าให้พอพระทัยแล้ว เป็นผู้สงบ เป็นพระอรหันต์ผู้ยิ่งใหญ่
หลุดพ้นแล้วจากสังสารวัฏทั้งปวง จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๑. เสนาसनานิ ปันตานิ

อะพะริญญ โมะหาจุนโท

เสวันโต ฌานะมาระภิ

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาจุนทเถระ ผู้อาศัยเสนาสนะอันสงัดอยู่เข้าฌานแล้ว ทรงอภิญญา ๖ จงประทาน
ความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๒. จันนัตเถโร สะหะชาโต

โยคักเขมะมะนุปปัตโต

สุถันโต ชินะสาสะนัง

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระฉันทนเถระ ผู้เป็นสหชาติกับพระพุทธเจ้า เมื่อเชื่อฟังคำสอนของพระชินเจ้าแล้วได้
บรรลุนิพพานอันเป็นแดนเกษมจากกิเลส จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

**๑๖๓. เมฆิโย พุทฺธุปัฏฐากโก
มิจฉาวิตักกุปัจเฉโท**

**ชินะภัตติประยาละโน
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.**

ขอพระเมฆิยเถระ ผู้อุปัฏฐากพระพุทธเจ้า มีความรักดีในพระชินเจ้าเป็นที่ตั้ง ตัดมิจฉา
วิตกได้แล้ว จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

**๑๖๔. อุปะวาณ มหาเถโร
มะหิทธิโก มหาเตโธ**

**มะหากาโย มะหาระหา
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.**

ขอพระอุปะวณมหาเถระ ผู้มีร่างกายสูงใหญ่ เป็นพระอรหันต์ผู้ยิ่งใหญ่ มีฤทธิ์มากมีอานุภาพ
มาก จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

**๑๖๕. สังกิจโจ จิระทะมะโน
ปาเลตุ โน สัพพะพะยา**

**สัพพะสังโยชนะนักขะโย
โสตะถยาโรคฺยัง ทะหาตุ โน.**

ขอพระสังกิจจเถระ ผู้ข่มโจร ลั่นสังโยชน์ทั้งปวง จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจาก
ภัยทั้งปวง จงประทานความสวัสดิ์และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

**๑๖๖. ปัญฺหะพฺยากระระเณ เจโก
โสปาโกปายะสัมปันโน**

**เมตตามานะระโต ยะติ
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.**

ขอพระโสปากเถระ ผู้ฉลาดในการทูลตอบปัญหาของพระพุทธเจ้า ยินดีในฌานอันประกอบด้วยเมตตา เพียบพร้อมด้วยเหตุ (ในการบรรลุมรรคผล) จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้า
ทั้งหลายตลอดไป

วัฏธมะมานะวะ สไตธินา

สละหา สไตตติง กะโรตุ โน.

ขอพระสุมณเถระ ผู้ถึงความสมบูรณ์ด้วยกาลอันควร[ในการบรรลุนิพพาน] ผู้เจริญเติบโตด้วยความสุขโดยแท้ เป็นพระอรหันต์แล้ว จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

सानुतเถโร พระอุสสุโต

สัหา สัตถึ กะโรตุ โน.

ขอพระสาธุเถระ ผู้เป็นที่รักของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ผู้เป็นพหูสูตร มีฌานประกอบ ด้วยเมตตา ผู้ทำลายความมืด (คือโสมพะ) จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

กุสละณะ ปรียะติ

สละหา สไลตติง กะโรตุ โน.

พระเถระโดยย้อมปิดกั้นบาปที่ตนทำไว้ในกาลก่อนด้วยกุศล พระเถระนั้นนามว่า องคุลิมาล
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

ເຄຣດາ ສະມະຄະຍານິກາ

มหาตะมะวิโนทนา.

แม้พระเถระเหล่าใด มุ่งเจริญวิปัสสนา หรือมีสมณะเป็นยาน ผู้สิ้นอาสวะแล้ว มีเดชมาก
ผู้จัดความมีดีใหญ่ (คือโมหะ)

ธัมมภาติสะมะยาพะโย

ชะยะมาโรคุยะมายุ โน.

และพระเถระเหล่าใดผู้บรรลุนิพพานเป็นต้น ทั้งที่ได้ฌานและไม่ได้ฌาน ขอทั้งหมดนั้น
จงประทานความสวัสดิ์ ชัยชนะ สุขภาพที่ดี และอายุแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พระมหาเถรี ๑๓ รูป

๑๗๒. รัตตัญญู นาง ภิกขุณีหนึ่ง โคตะมี ชินะมาตุจฉา
ฐะปีตา อัคคัฏฐานัมมิ สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระโคตมีเถรี ผู้เป็นพระน้านางของพระพุทธเจ้า ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณี
ผู้รู้ราตรี จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๓. มะหาปัญญานะมัคคัฏฐา เขมาเถรีติ ปากะฐา
สาวิกา พุทธะเสฏฐัสสะ สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอสาวิกาของพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ปรากฏนามว่า พระเขมาเถรี ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่ง
ที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้มีปัญญามาก จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๔. เถรี อุปปะละวันณา จะ อธิมันตีนะมุตตะมา
สาวิกา พุทธะเสฏฐัสสะ สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระอุบลวรรณาเถรี สาวิกาของพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้มีฤทธิ์
จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๕. วินะยัทธะรีนัง อัคคา ปะฐาจาราติ วิสสุตา
ฐะปีตา อัคคัฏฐานัมมิ สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอพระเถรีผู้ปรากฏนามว่า ปฏาจารา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้ทรงพระวินัย
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๖. รัम्मะกะถิกะปะวะรา

ฐะปะตา อัคคัฏฐานัมहि

รัम्मะทินนาติ นามิกา

สะหา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถรีผู้มีนามว่า รัम्मทินนา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้เป็นธรรมกถึก
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๗. ฌายิกานัง ภิกขุณีนัง

อัคคัฏฐาเน ฐิตา อะหุ

นันทาเถรีติ นามเสา

สะหา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสาวิกานามว่า นันทาเถรี นี้ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้มีฌาน
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๘. อารัทธะวีรียานัง อัคคา

ฐะปะตา ตัตถะ ฐานัมहि

โสธนาเถรีติ นามิกา

สะหา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถรีนามว่า โสธนา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้ปรารภความเพียรนั้น
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๙. ทิพพะจักขุกานัง อัคคา

วิสุทธะนะยะนา สาปิ

พะกุลลา อิติ วิสสุตา

สะหา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถรีผู้ปรากฏนามว่า พกุลานั้น ผู้มีจักขุอันบริสุทธิ์ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้มีตาทิพย์
จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๘๐. กุณฑลเกสา ภิกขุณี
ฐะปีตาเยวะ ฐานัมहि

ขอภิกษุณีชื่อว่า กุณฑลเกสา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้ตรัสรู้เร็ว จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

ชิปปาภิญญานะมุตตะมา
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

๑๘๑. เถรี ภัททกาปิลาณี
ตาสังเยวะ ภิกขุณีนัง

ขอพระภัททกาปิลาณีเถรี ผู้ระลึกถึงชาติก่อนได้ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้ระลึกชาติก่อนได้ เหล่านั้น จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

บุพพะชาติมะนุสสะรี
อัคคา โสตถึง กะโรตุ โน.

๑๘๒. เถรี ตุ ภัททกัจจานา
ชีเนนะ สุขะทุกขัง สา

ขอพระภัททกัจจานาเถรี (พระนางยโสธรา) ผู้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพระชินเจ้า ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้มีอภิญญาอันยิ่งใหญ่ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

มหาภิญญานะมุตตะมา
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

๑๘๓. ลูขะจีวะระธารีนัง
ฐะปีตา อัคคัฏฐานัมहि

ขอพระกิสาคอตมี ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้ทรงจิรวจรเศร้าหมอง จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

อัคคา กิสาปี โคตะมี
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

๑๘๔. สิงคาละมาตา ภิกขุณี
กะโรตุ โน มะหาสันตัง

สัทธาธิมุตตานะมุตตะมา
อาโรคฺยุญจะ สุขัง สะทา.

ขอพระสังคาลมาตาภิกษุณี ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้น้อมไปด้วยศรัทธา จงประทานความ
สงบอันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๘๕. อัญญา ภิกขุณีโย สัพพา นานาคณะธรรมา พะหุ
ปาเลนตุ โน สัพพะภะยา โสกะโรคาทิสัมภะวา.

ขอภิกษุณีเหล่าอื่นจำนวนมากทุกรูป ผู้ทรงคุณธรรมต่างๆ จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้
พ้นจากภัยทั้งปวงที่เกิดจากความเศร้าโศกและโรคภัยเป็นต้น

๑๘๖. โสตาปันนาหะโย เสกขา สัทธาปัญญาสีลาธิกา
ภาคะโส เกลสะทะหะนา สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าภิกษุณีผู้เป็นพระเสขบุคคลมีพระโสดาบันเป็นต้น ผู้ยังยวดด้วยศรัทธา ปัญญา
และศีล ผู้เฝ้ากิเลสได้บางส่วน จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พญานาค

๑๘๗. สุมะโน สุมะนะจะโล อระวาเพระปัตตะโก
จัมเปยโย มุจะลินโท จะ กัมพะโล ฤชะคิสสะโร.

สุมณนาคราช สุมณจลนาคราช อรวาฬนาคราช เอระปัตตกนาคราช จัมเปยยนาคราช
มุจลินทนาคราช และกัมพลนาคราช ผู้เป็นจอมนาค

๑๘๘. กาละนาโค มะหากาโฬ สังขะปาโล มะโหทะโร
มะณิกัณโฐ มะณิกัณชิ นันทะนาโคปะนันทะโก.

กาลนาคราช มหากาฬนาคราช สังขปาลนาคราช มโหธรนาคราช มณิกัณฐนาคราช
มณีนก ขีนาคราช นันทนาคราช และอุปนันทนาคราช

๑๘๙. วะรุโณ ณะตะรัฏโฐ จะ กุงคุวิโลปะลาละโก
จิตระนาโค มะหาวิโร จัပ္พยาปุตโต จะ วาสูกิ.

วรุณนาคราช ฤทธิรัฎฐนาคราช กุงคุวิลนาคราช อุปาลนาคราช จิตรนาคราช มหาวิรนาคราช
ฉัပ္พยาปุตตนาคราช และवासูกีนาคราช

๑๙๐. กัณหาโคตะโม ภูชะคินโท อัคคิฐมะสิโข ตะเถ
จูโพทะโร อะหิจจัตโต นาคา เอราปะถาทะโย.

กัณหาโคตมนาคราช ผู้เป็นจอมนาค อัคคิสิขนาคราช ฐุมสิขนาคราช จูโพทรนาคราช
อหิจจัตตนาคราช และพญานาคทั้งหลายมีเอราปถนาคราชเป็นต้น

๑๙๑. อาสีวิสา โฆระวิสา เย สัพเพ นะยะนาธุธา
ชะลัฏฐา วา ณะลัฏฐา วา ปัพพะเตยยา นะทีจะรา
กะโรนตุ โน มะหาโสตถึง อายุมาโรคิยัง สะทา.

นาคราชเหล่าใด มีพิษร้ายแรง มีพิษน่าสะพรึงกลัว มีนัยน์ตาเป็นอาวุธ อยู่ในน้ำ อยู่บนบก
อยู่ที่ภูเขา หรือเที่ยวไปในแม่น้ำ ขอนาคราชทั้งปวงนั้นจงประทานความสวัสดิ์อันยิ่งใหญ่ อายุ
และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

เปรต

๑๙๒. นิชฌามะตณฺหิกา เปตา อสุสัตติ จะ โลมะกา
 มังสะปิณฑาทะโย เปตา เปตา เวมานิกาทะโย
 ปาเลนตุ โน สัพพะภะยา สะทา เต สุขิโน สะทา.

นิชฌามตณฺหิกาเปรต อสุโลมกเปรต สัตติโลมกเปรต มังสะปิณฑเปรตเป็นต้น และเวมานิก-
 เปรต เป็นต้น ขอเปรตเหล่านั้นจงมีความสุขในกาลทุกเมื่อ จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้น
 จากภัยทั้งปวงตลอดไป

อสูร

๑๙๓. เย ปะหาราทะสัมพะระ- พะลฺยาสุระคะณา จะ เย
 เวปะจิตตาสุระคะณา จันหาสุระคะณาทะโย.

หมู่่อสูรเหล่าใด คือ หมู่ปหาราทอสูร หมู่สัมพรอสูร หมู่พลีอสูร หมู่เวปะจิตตอสูร และหมู่
 จันหาอสูรเป็นต้น

๑๙๔. สัพเพ เตปิ มะหาเตชา ภูตะยักขะนิวาระณา
 กะโรนตุ โน มะหาโสตถิง อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

แม้หมู่่อสูรทั้งหมดนั้น ผู้มีเดชมาก เป็นที่ป้องกันมนุษย์และยักษ์ จงประทอนความสวัสดี
 อันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และชัยชนะแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

ยักษ์และคนธรรพ์

๑๙๕. เย ยักขา สัตตะสะหัสสา

ภุมมา กาปิละวัตถุกา

อิทธิมันโต ชุติมันโต

วัณณะวันโต ยะสัสสิโน.

ยักษ์ผู้เป็นภุมเทวดาเจ็ดพันตนเหล่าใด อยู่ในเมืองกบิลพัสดุ์ ทรงอิทธิฤทธิ์ มีรัศมี
สว่างไสว มีผิวพรรณงาม พรั่งพร้อมด้วยบริวาร

๑๙๖. สัพเพ ติสระธนา ยักขา

มะเหล็กขา ชุตินธรา

กะโรนตุ โน มหาโสตถิง

อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

ยักษ์ทั้งปวงผู้มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง มีศักดิ์ใหญ่ ทรงรัศมีสว่างไสว ขอยักษ์เหล่านั้น
จงประทานความสวัสดิ์อันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และชัยชนะแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๙๗. จะสะหัสสา เหมะวะตา

ยักขา นานัตตะวัณณิโน

พุทธะปฺปชาเย นิระตา

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอยักษ์หกพันตนผู้อยู่ที่เขาเหมวตา มีผิวพรรณต่างกัน ยินดีในการบูชาพระพุทธเจ้า
จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๙๘. สาตาคิรา ติสหัสสา

ยักขา นีลาหิวัณณิโน

นานาปะภายะ สัมปันนา

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอยักษ์สามพันตนผู้อยู่ที่เขาสาตาคีรี มีผิวพรรณเป็นสีเขียวเป็นต้น พรั่งพร้อมด้วยรัศมี
หลากหลาย จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๙๙. เวสสามิตตา ปัญจะสะตา
อิทธิมันโต ชุติมันโต
โมทะมานา อะภิกกามง

ยักขา นานัตตะวณฺณโน
วณฺณะวันโต ยะสัสสิโน
สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

ขอยักษ์ห้าร้อยตนผู้อยู่ที่เขาเวสสามิตตะ มีผิวพรรณต่างกัน ทรงอิทธิฤทธิ์ มีรัศมี
สว่างไสว มีผิวพรรณงาม พรั่งพร้อมด้วยบริวาร เบิกบานใจอยู่มาชุมนุมกัน จงประทานความ
สวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๐๐. กุมภีโร ราชะคะหิโก
ภียโย นัง สะตะสะหัสสัง
โส ยักเขหิ ปะริวโร

เวปุลลัสสะ นิเวสะนัง
ยักขานัง ปะยิรุปาสะติ
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ยักษ์ชื่อกุมภีระนั้นผู้อยู่ใกล้นครราชคฤห์ วิมานของท้าวเธอคือเขาเวปุลละ ท้าวเธอเป็น
ผู้อันหม้ายยักษ์หลายแสนตนแวดล้อมเข้ามาปรนนิบัติ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
ตลอดไป

๒๐๑. ปุริมัญจะ ทิสัง ราชา
คันธัพพานัง อะธิปะติ

ระตะรัฏฐุ ปะสาสะติ
มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหाराชพระนามว่า ธรรมฐ ปกครองอยู่ในทิศบูรพา เป็นอธิบดีของพวกคนธรรพ์
ท้าวเธอมีบริวารมาก

๒๐๒. ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว
โส ราชา สะหะ ปุตเตหิ

อินทะนามา มะหัพพะลา
สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

แม่บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าวธรรฐกับบุตรทั้งหลาย
จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

**๒๐๓. ทักขิณัญจะ ทิสัง ราชา
กุมภันทานัง อะธิปะติ**

**วิรุฬโห ตัง ปะสาสะติ
มะหาราชา ยะสัสสิ โส.**

ท้าวมหาราชพระนามว่า วิรุฬหก ปกครองอยู่ในทิศทักษิณ เป็นอธิบดีของพวกกุมภันต์
ท้าวเธอมีบริวารมาก

**๒๐๔. ปุตตปิ ตัสสะ พระโห
วิรุฬโห สะหะ ปุตเตหิ**

**อินทะนามา มะหัพพะลา
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.**

แม่บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าววิรุฬหกกับบุตรทั้งหลาย
จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

**๒๐๕. ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา
นาคันณญะ อะธิปะติ**

**วิรุปักษ์ ปะสาสะติ
มะหาราชา ยะสัสสิ โส.**

ท้าวมหาราชพระนามว่า วิรุปักษ์ ปกครองอยู่ในทิศปัจฉิม เป็นอธิบดีของพวกนาค
ท้าวเธอมีบริวารมาก

**๒๐๖. ปุตตปิ ตัสสะ พระโห
วิรุปักษ์ สะปุตเตหิ**

**อินทะนามา มะหัพพะลา
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.**

แม่บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าววิรุปักษ์กับบุตรทั้งหลาย
จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๐๗. อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา
ยักขานัญจะ อะธิปะติ

กุเวโร ตัง ปะสาสะติ
มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชพระนามว่า กุเวร ปกครองอยู่ในทิศอุดร เป็นอธิบดีของพวักขณ์ ท้าวเธอ
มีบริวารมาก

๒๐๘. ปุตตาปี ตัสสะ พระหะโว
กุเวโร สะหะ ปุตเตหิ

อินทะนามา มะหัพพะลา
สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม่บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าวกุเวรกับบุตรทั้งหลาย
จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๐๙. ปุริมัง ทิสัง ณะตะรัญโญ
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข

ทักขิเณนะ วิรูปะโก
กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง.

ท้าวธรรณอยู่ในทิศบูรพา ท้าววิรูปะหอยู่ในทิศทักษิณ ท้าววิรูปักษอยู่ในทิศปัจฉิม
ท้าวกุเวรอยู่ในทิศอุดร

๒๑๐. จัตตาริ เต มะหาราชา
ทัตทัฬหะมานา อัญญัสสุ

สะมันตา จะตุโร ทิสา
สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ท้าวมหาราชทั้งสี่เหล่านั้นดำรงอยู่แล้วยังทิศทั้งสี่รอบด้านให้รุ่งโรจน์อยู่ จงประทานความ
สวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๑๑. เตสัง มายาวิโน ทาสา

อาคัง วัณฺจะนิกา สะฐา

มายา กุณฺเณทฺ วิณฺเณทฺ

วิตฺตจจะ วิณฺโณ สะหะ.

พวกบ่าวของท้าวมหाराชทั้งหลายนั้นผู้มีมายาล่องลงเจ้าเล่ห์ได้มาสู่ที่ประชุม คือ บ่าวเจ้าเล่ห์ (แปดตน) ชื่อกุณฺเณทฺ ชื่อวิณฺเณทฺ ชื่อวิตฺตจจะ ชื่อวิณฺโณ

๒๑๒. จันทะโน กามะเสฏฺฐโณ จะ

กีนุชฺฌณฺทฺ นิชฺฌณฺทฺ จะ

ปะนาโท โอบะมัญญโณ จะ

เทวะสุโต จะ มาตะลิ.

ชื่อจันทะนะ ชื่อกามะเสฏฺฐโณ ชื่อกีนุชฺฌณฺทฺ ชื่อนิชฺฌณฺทฺ พร้อมทั้งเทพปนาทะ เทพโอบมัญญะ เทพสารถีชื่อมาตลี

๒๑๓. จิตตะเสโน^๙ จะ คันธัพพะนะโพ ราชา ชะเนสะโก^{๑๐}

วะโร ปญฺจะสิโข เจวะ

ติมพะรุ สุริยะวัจจะสา.

คนธรรพ์ชื่อจิตตะ เสนะ และจิตตเสนะ เทพบุตรชื่อนพะ เทพบุตรชื่อชนวสกะ (อดีตพระเจ้าพิมพิสาร) เทพบุตรชื่อปัญจสิขะ เทพคนธรรพ์ชื่อติมพรุ เทพธิดาชื่อสุริยวัจจะสา (บุตรของท้าวติมพรุ)

๒๑๔. เอเต จัญญเณ จะ ราชาโน

คันธัพพา จะ มะหัพพะลา

โมทะมานา สะทา สิตถิง

กะโรนตุ โน^{๑๑} อะนามะยัง.

ขอเทพยักษ์และคนธรรพ์เหล่านั้น พร้อมทั้งเทพเหล่าอื่น ผู้มีกำลังมาก เบิกบานใจอยู่ จงประทานความสวัสดิ์และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

นาค

๒๑๕. มะหันตา นาคะสา นาคา เวสาลา สะหะ ตัจจะกา
กัมพะลัสสะตะรา จาปี เมรุปาทะลิตา พะลา.

เหล่านาคจำนวนมากผู้อาศัยอยู่ในสระน้ำชื่อว่า นาคสะ นาคผู้อาศัยอยู่ในนครเวสาลีพร้อมกับบริวารของนาคตัจจนกะ กัมพลนาคราชและอัสสตรนาคราชผู้มีพละกำลังอาศัยอยู่ ณ เชิงเขาสุเมรุราช

๒๑๖. ยามุนา ณะตะรัฏฐา จะ สัพเพ นาคา ยะสัสสิโน
เอราวะโณ มะหاناโค กะโรนตุ โน อะนามะยัง.

นาคผู้อยู่ในแม่น้ำยมุนา และนาคตตรัฐฐะ นาคทั้งปวงนั้นพรังพร้อมด้วยบริวาร พร้อมทั้งพญาช้างเอราวัณ จงประทานสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

ครุฑ

๒๑๗. มะหิทธิกา สุปัณณา เย นาคะราเช มะหัพพะเล
คะเหตุวา ชินะเขตเตวะ ปักขันทิงสุ นะภะ พะลา
เต พุทธะสละระณา สัพเพ โสตถิง กะโรนตุ โน สะทา.

ครุฑเหล่าใดมีฤทธิ์มาก เมื่อจับนาคราชผู้มีกำลังมากแล้วได้บินไปในท้องฟ้าอันเป็นเขตชนะนาคด้วยพละกำลัง ครุฑทั้งปวงนั้นมีพระพุทธรเจ้าเป็นสรณะ จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

เทวดา

๒๑๘. ประฐัพยาโป จะ เตโช จะ

อุปะจาเรนะ นิพัตตตา

วาโย เทวา มะหิทธิกา

สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อปฐวี ชื่ออาโป ชื่อเตโช และชื่อวาโย ผู้มีฤทธิ์มาก บังเกิดด้วยอุปะจาเรณ (ในปฐวี กลืนเป็นต้น) จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๑๙. ะรุธุณา วาระณา เทวา

เมตตาการุณิกา สัพเพ

โสโม จะ ยะสะสา สะหะ

สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อวรุณะ ชื่อวารณา ชื่อโสมะ พร้อมทั้งเทวดาชื่อยสะ อีกทั้งเทวดาชื่อว่า เมตตา (ผู้บังเกิดเป็นเทวดาด้วยการเจริญเมตตา) และกรุณา (ผู้บังเกิดเป็นเทวดาด้วยการเจริญกรุณา) จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๐. ปัณณาสะโยชะนายาเม

ฐิตะ ตะเม วิหันทวานะ

วิมานะ ระตะนามะเย

สุริโย โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอสุริยเทพผู้ดำรงอยู่ในวิมาน ๕๐ โยชน์อันสำเร็จด้วยรัตนะ จงขจัดความมืดแล้ว
ประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๒๑. จันโท สัตตะกะโร โลเก

มะหันธะการะวิทังสี

ปะกายุชชะลิโตทะโย

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

ขอจันทรเทพมีรัศมีนวลโย ขจัดความมืดใหญ่ อุทัยขึ้นส่องสว่างในโลก จงประทานความ
สวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๒. เวณทู จะ สะหะลี เทวา อะสะมา จะ ทูเว ยะมา
 จันท์สสุปะนิสา เทวา เทวา สุธิยะนิสสิตา
 พุทธัสสะ มามะกา ลัพเพ สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อเวณทู ชื่อสหลี ชื่ออสมะ พระยมทั้งสอง เทวดาผู้อาศัยพระจันทร์ และเทวดาผู้อาศัยพระอาทิตย์ ขอเทวดาทั้งปวงผู้นับถือพระพุทธรเจ้าจงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๓. นักขัตตานิ ปุรักขัตวา เทวา มันทะวะลาหะกา
 สักโก ปุรินทะโท เสฏโฐ สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

เทวดาผู้แวดล้อมนักขัตต เทวดาลม เทวดาฝน เทวดาเมฆ และท้าวสักกะผู้ประเสริฐได้ให้ทานในปางก่อน จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๔. มะหันตา สะหะภู เทวา ชะละมัคคิลิขาริระ
 อธิฐฐะกา จะ โรชา จะ อุมมาปปพะณินาสีโน.

เทวดาชื่อสหญ ผู้ยิ่งใหญ่รุ่งเรืองดุจเปลวไฟ อธิฐฐเทพ และโรชเทพ ผู้มีรัศมีดังสีดอกผักตบ

๒๒๕. วรรุณา สะหะธัมมา จะ อัจจุตา จะ อะเนชะกา
 สุธะยยะรุจิรา เทวา เทวา วาสะวะเนลีโน
 ทะเสเต ทะสะธา กายา สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อวรรุณะ ชื่อสธัมมะ ชื่ออัจจุตะ ชื่ออเนชกะ ชื่อสุทธะยยะ ชื่อรุจิระ และชื่อวาสวเนลี ขอทวยเทพสืบหมู่ๆ ละสืบเหล่านั้นจงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๖. สะมานา มหาสะมานา

มานุสา มานุสุตตะมา

ชิตทาปะโทลิกา เทวา

เทวา มะโนปะโทลิกา.

เทวดาชื่อสมานะ ชื่อมหาสมานะ ชื่อมานุสะ ชื่อมานุสุตตะมะ ชื่อชิตทาปะโทลิกะ และชื่อ
มโนปะโทลิกะ

๒๒๗. อะถาปี หาระโย เทวา

เทวา โลหิตะวาสิโน

ปาระคา มหาปาระคา

สัพเพ เทวา ยะสัสสิโน

ทะเสเต ทะสะธา กายา

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

อนึ่ง เทวดาชื่อหรี ชื่อโลหิตวาสิ ชื่อปาระคะ ชื่อมหาปาระคะ เทวดาทั้งปวงนั้นพรั่งพร้อมด้วย
บริวาร ขอหายเทพสิบหมู่ๆ ละสิบเหล่านั้นจงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๘. สุกกา กะรัมหา อะรุณา

อาคุง เวฆะนะสา สะหะ

โอทาตะคัยหา ปาโมกขา

อาคุง เทวา วิจักขะณา.

เทวดาชื่อสุกกะ ชื่อกรุมหะ ชื่ออรุณะ มาแล้วพร้อมกับเวฆนะสะเทพ เทวดาชื่อโอทาตะคัยหะ
ผู้เป็นหัวหน้า เทวดาชื่อวิจักขณะ ก็มาพร้อมกัน

๒๒๙. สะทามัตตา หาระคะชา

มิสสะกา จะ ยะสัสสิโน

ถะนะยัง อาคะ ปัชชุนโน

โย ทิสา อะภิวัสสติ.

เทวดาชื่อสทามัตตะ ชื่อหารคชะ ชื่อมิสสะกะ พรั่งพร้อมด้วยบริวาร และปัชชุนนเทพ
ซึ่งคำรามให้ฝนตกทั่วทิศ ก็มาพร้อมกัน

สัพเพ นานัตตะวณฺณิโน
 วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
 สะหา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ทวยเทพสิบหมู่ฯ ละลิตทั้งปวงนั้น มีผิวพรรณต่างกัน ทรงอิทธิฤทธิ์ มีรัศมีสว่างไสว มี
ผิวพรรณงาม พรั่งพร้อมด้วยบริวาร เบิกบานใจอยู่ ผู้ประทานชัยชนะ จงประทานความสวัสดิ
แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

ทะเลสาบ หนองคาย
สกล หนองคาย หนองคาย

ขอหมู่วัตถุวิเวทดาเป็นต้นในหมื่นโลกธาตุโดยรอบนั้นเทียว จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

โซตินามา มะหิทธิกา
สหา สโตถึง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อเขมียะ ชื่อกัฏฐากายะ ชื่อโชติ ผู้มีฤทธิ์มาก เทวดาชื่อลัมพิตกะและชื่อลามเสฏฐะ
จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

เหวากาสัญญะกาทะโย
ปัสสาจา เย มะโหระคา
โสติดัง ผาสุง กะโรนตุ โน.

เทวดาที่อยู่ในน้ำ (ชลัญญูเทวดา) เทวดาที่อยู่บนบก (ถลัญญูเทวดา) และเทวดาที่อยู่ในอากาศ (อากาสัญญูเทวดา) เป็นต้นเหล่านี้ ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ปีศาจ และนาคราช ทั้งหมดนั้นจะมีจิตเมตตา ประทานผาสุกสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๓๔. ดาวดึงส์ จะ เย เทวา

ยามา เทวา มะหิทธิกา

ตุลิตา จะ มะหาเทวา

นิมมานะระติโนมะรา.

เทวดาเหล่าใด ชั้นดาวดึงส์ ชั้นยามา ผู้ทรงฤทธิ์มาก เทวดาผู้ใหญ่ชั้นดุสิต ชั้นนิมมานรดี

๒๓๕. วัสสะวัตตีสู่ ระติโน

สัพเพ เทวา สะวาสะวา

พุททะบุชายะ นิระตา

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

อีกทั้งเทวดาชั้นปรนิมมิตตวสวัตติ ขอเทวดาทั้งปวงพร้อมทั้งท้าววสพ ผู้ยินดีในพุทธุบ္บา จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พรหม

๒๓๖. พุรุหุมาโน ปาริสัชชา จะ

เย จะ พุรุหุมะบุโรหิตา

มะหาพุรุหุมา จะ สัพเพ เต

ปะฐะมัมชฌานะสัณฐิโน.

พรหมเหล่าใดชื่อว่า พรหมชั้นปาริสัชชา พรหมชั้นบุโรหิตา และพรหมชั้นมหาพรหม พรหมทั้งหมดนั้นดำรงอยู่ในปฐมฌาน

๒๓๗. เมตตาวิหาริโน สันตา

สัมพุทฺธัสสะ ปะรายะนา

กะโรนตุ โน มะหาโสตถิ

เสกขาเสกขะปฺปฤชชะนา.

พรหมเหล่านั้นผู้อยู่ด้วยเมตตาโดยปกติ เป็นผู้สงบ มุ่งตรงต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ผู้เป็นทั้งปวงชน เสนะ และอเสนาะ จงประทานความสวัสดิอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๓๘. ประริตตากับประมาณภา พุริหฺมา จาภัสสะรา ตะธา
พุทะบุชายะ นิระตา ทุตติยฺชฌานะสัณฺฐิโน.

พรหมชั้นปริตตภา พรหมชั้นอัปมาณภา และพรหมชั้นอาภัสสรา ผู้ยินดีในพุทธานุชา
ดำรงอยู่ในหุตติยฌาน

๒๓๙. เมตตาการุณิกา สัพเพ **สัพพะสัตตตะหิเตสิโน**
กะโรนตุ โน มะหาสันติง **โสตะถิมาโรคฺยุมะยวัง.**

พรหมทั้งหมดนั้นผู้มีประกอบด้วยเมตตาและกรุณา แสวงหาประโยชน์เกื้อกูลแก่ชน
ทั้งปวง จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ ความสวัสดิ สุขภาพที่ดี และความมีอายุยืนแก่ข้าพเจ้า
ทั้งหลาย

๒๔๐. ประริตตะสุภา พุริหฺมาโน **อัปปะมาณะสุภา จะ เย**
สุภะกิณหา จะ พุริหฺมาโน **ตะตติยฺชฌานะสัณฺฐิโน.**

พรหมเหล่าใดชื่อว่า พรหมชั้นปริตตสุภา พรหมชั้นอัปมาณสุภา และพรหมชั้นสุภากิณหา
พรหมทั้งหมดนั้นดำรงอยู่ในตติยฌาน

๒๔๑. ปะภายะ ณะระณา โลเก **พุทะณานะระตา สะทา**
อะหิงสา สัพพะสัตตเตสุ **สะทา สันติง กะโรนตุ โน.**

พรหมเหล่านั้นผู้แผ่รัศมีไปในโลก ผู้ยินดีในการระลึกถึงพระพุทธเจ้า ผู้ไม่เบียดเบียน
ชาวโลกทั้งมวล จงประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๒. เวฬุฬละปิ พุรุหะมาโน

จะตุตถัชฌานะสันณูโน

เสกขะปุกุชชะนาเสกขา

สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

แม้พรหมชั้นเวฬุฬละ ผู้ดำรงอยู่ในจตุตถฌาน ผู้เป็นทั้งปุกุชน เสขะ และอเสขะ จง
ประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๓. สัมปัตติยา นะ หายันติ

พุรุหะมาโน ชินะสาวะกา

อะวิหานามะกา สัพเพ

สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมทั้งหมดผู้เป็นสาวกของพระชินเจ้า ย่อมไม่เสื่อมจากสมบัติ จึงได้ชื่อว่า อวิหา
จงประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๔. อะตปฺปา นามะ พุรุหะมาโน

จะตุตถัชฌานะสันณูโน

พุรุหะมะวิหาริกา สัพเพ

โสติดัง ฆาสุง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมทั้งหมดผู้ดำรงอยู่ในจตุตถฌาน เพียบพร้อมด้วยพรหมวิหาร จงประทาน
ผาสุขสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๔๕. สุทฺธัสสา นามะ พุรุหะมาโน-

ภิกฺขุปา ฌานะโกติโน

อะปฺนาคะมะนา กาเม

สันติง ฆาสุง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมชื่อว่า สุทฺธัสสา ผู้มีรูปงาม เสวยฌาน ผู้ไม่กลับมาสู่กามภูมิอีก จงประทานผาสุข
สงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๔๖. พุทธะวิหาระสัมปันนา

ชินะภัตติประรายะนา

พุทฺธมาโน สุตฺถสฺสึ นามะ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมชื่อว่า สุตฺถสฺสึ ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยพรหมวิหาร มีความรักดีในพระชินเจ้าเป็นที่ตั้ง จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๗. อะกะนิฏฺฐา จะ พุทฺธมาโน

เชฏฺฐา สัพพะคุณฺเห จะ

ปะหิณะกะวะนิเสนหา

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมชื่อว่า อกนิฏฺฐา ผู้ประเสริฐด้วยคุณทั้งปวง ขจัดความลิเเหในภพได้แล้ว จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๘. ปะฐะมารูปะพุทฺธมาโน

สัพพะรูปะวิราคิโน

ชินะภัตติระตา สัพเพ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าอรูปพรหมชั้นที่ ๑ ทั้งปวง ผู้คลายความพอใจในรูป ยินดีในการรักดีต่อพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๙. พุติยารูปะพุทฺธมาโน

เหฏฐาฆานะวิราคิโน

ชินะภัตติระตา สัพเพ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าอรูปพรหมชั้นที่ ๒ ทั้งปวง ผู้คลายความพอใจในฌานชั้นต่ำ ยินดีในการรักดีต่อพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๕๐. ตะติยารูปะพุทฺธมาโน

เหฏฐาฆานะวิราคิโน

ชินะภัตติระตา สัพเพ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าอรูปพรหมชั้นที่ ๓ ทั้งปวง ผู้คลายความพอใจในฌานชั้นต่ำ ยินดีในการภักดีต่อ
พระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๑. จะตุตถารูปะพรัหมาโน

เหฏฐาณานะวิราคิโน

ชินะภัตติระตา สัพเพ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าอรูปพรหมชั้นที่ ๔ ทั้งปวง ผู้คลายความพอใจในฌานชั้นต่ำ ยินดีในการภักดีต่อ
พระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

ประเภทรวมบุคคล

๒๔๒. เวเทเหปะระโคยานะ

ชัมพุทีเป กุรัมหิ จะ

เทวะยักกะปะปัสสาเจหิ

สัทธิง วิชชาธะราทะโย.

เหล่าวิทายาธเป็นต้นพร้อมทั้งเทวดา ยักษ์ และปีศาจในวิเทหทวีป อปรโคยานทวีป
ชมพูทวีป และอุตตรกุรุทวีป

๒๔๓. อากาสัญญา จะ พรัหมาโน

ชะลัญญา จันตะลิกกะชา

ทวิปะทาทะโย เย สัตตา

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมผู้ดำรงอยู่ในอากาศ และสัตว์สองเท้าเป็นต้นที่อยู่ใต้น้ำหรืออากาศ จงประทาน
ความสวัสดิแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

อานูกาพแห่งพระรัตนตรัย

๒๕๔. มาระเสนะวิฆาตัสสะ

เตโชพะเลนะ มะหะตา

ชินัสสะ สุชะฌายีโน

สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งพระชินเจ้าผู้ขำเนมารและกองทัพ ผู้ทรงฌานอันประกอบด้วยความสุข ขอมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๕๕. นานาคณะวิจิตตัสสะ

สัพพะเทวะมะนุสสาณัง

เมตตาพะเลนะ มะหะตา

รูปะกายัสสะ สัตถุโน

มาระพันธะวิโมจิโน

สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเมตตาานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระศาสดาผู้มีรูปกายอันงามวิจิตรด้วยคุณนานาประการ ผู้ทรงปลดเปลื้องเวไนยชนจากบ่วงมาร ขอมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๕๖. สัพพัญญุตาทิกายัสสะ

จักขาทุยะโคจะรัสสาปิ

เตโชพะเลนะ มะหะตา

ธัมมะกายัสสะ สัตถุโน

โคจะรัสเสวะ ภูริยา

สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งธรรมกายมีพระสัพพัญญุตญาณเป็นต้นของพระศาสดา อันมิใช่อารมณ์ของจักขุเป็นต้น แต่เป็นอารมณ์ของปัญญาเท่านั้น ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๕๗. รูปะกายะสะทิสัสสะ

ธัมมัสสะ วัตตตุโน สัคเค

เตโชพะเลนะ มะหะตา

นิมิตตัสสะ มะเหลโน

เทวานัง สุคะตา ปะติ

สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพุทธนิรมิตองค์แทนพระสุคต อันเช่นกับพระรูปกายของ
พระพุทธเจ้าแสดงธรรมแก่ทวยเทพในสวรรค์ ขอมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๕๘. ลิกขิตฺวา มานุเส เทเว	โมจะยิตฺวา สะเทวะเก
สังฆาเร ปะชะหันตัสสะ	นิพพุตัสสะ มะเหลสิโน
มะหันเตนานุภาเวนะ	สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยอาณูภาพอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้าผู้สั่งสอนมนุษย์และเทวดาแล้วปลดเปลื้อง
มนุษย์โลกกับทั้งเทวโลกให้หลุดพ้น ทรงละสังขารเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว ขอสรรพมงคล
จงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๕๙. จะตุราสีติสหัสสะ-	ธัมมิกขันธัสสะ เตชะสา
นะวังคะสาสะนัสสาปี	นะวะโลกุตตะรัสสะ จะ
สัพพะปาปะปะวาเหนะ	สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพแห่งพระธรรม ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้น นวักคัลตฤศาสน์ (คำสอนเมืองคัล
๙) และโลกุตตรธรรม ๙ อันขจัดบาปทั้งปวง ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยการ
ขจัดบาปทั้งปวงเถิด

๒๖๐. มะหะไตรยะสังฆัสสะ	บุญญักเขตตัสสะ ตาทิโน
ปะหิณะสัพพะปาปัสสะ	สีลาทิกขันธะธาริโน
มะหาเตชานุภาเวนะ	สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งพระอริยสงฆ์ผู้ประเสริฐ ผู้เป็นเนื่อนาบุญ ผู้คงที่ละบาป
ทั้งปวงแล้วทรงหมั่นคุณมีศีลเป็นต้นไว้ ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

อานูกาพแห่งเทวดา

๒๖๑. ปาตาละ ภูตะลากาเส เทวะยักขะปิสาจะกา
 วิชชาธะรา จะ คันธัพพา นาคะกุมภันตะรักขะสา
 สัพพะสะมานูกาเวนะ สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

เทวดา ยักษ์ ปีศาจ วิยาธร คนธรรพ์ นาค กุมภันท์ และรากษสบางตนอยู่ในบาดาล
 บางตนอยู่บนพื้นดิน บางตนอยู่ในอากาศ ด้วยอานูกาพของทั้งหมดนั้น ขอสรรพมงคลจงมีแก่
 ข้าพเจ้าทั้งหลาย

อานูกาพแห่งอุปปาทสันติ

๒๖๒. อิจเจวะมุปปาตะสันติง โย ะเทยยะ สุณนยะ วา
 วิเชยยะ สัพพะปาปานิ วุทธัตถัญจะ ะวิสสะติ.

บุคคลใดพึงสาธยายหรือสดับคัมภีร์อุปปาทสันติ อันข้าพเจ้ากล่าวแล้วอย่างนี้ เขาจะพึง
 ชะบาปทั้งปวง และจักมีความเจริญรุ่งเรือง

๒๖๓. โสตติกาโม ละเภ โสตถิง สุขะกาโม สุขัง ละเภ
 อายุกาโม ละเภยายุง ปุตตะกาโม ละเภ สุเต.

ผู้ปรารถนาความสวัสดิ์พึงได้ความสวัสดิ์ ผู้ปรารถนาความสุขพึงได้ความสุข ผู้ปรารถนา
 อายุพึงได้อายุ ผู้ปรารถนาบุตรพึงได้บุตร

๒๖๔. นะ ตัสสะ โรคา พาเรนติ วาตะปิตตาหิสัมภะวา
 อะกาละมะระณัง นัตถิ นะ เทโว วิสะโมสะเร.

โรคที่เกิดจากลมและน้ำดีเป็นต้นย่อมไม่เบียดเบียนเขา ความตายในกาลอันไม่สมควร
ก็จะมี เทวดาก็ไม่รังเกียจให้ตกต่ำ

๒๖๕. นะ จุปาตะภะยัง ตัสสะ

นัสสันติ ทุนนิมิตตานิ

ทีฆะมายู มะหาโสตถิง

โนปิ ปัตตะภะยัง ตะธา

ปาปะกัมมัญญิตานิ จะ

อาโรคฺยัญจะ สะทา ภะเว.

ภัยคือเหตุร้ายย่อมไม่มีแก่เขา ภัยที่ประสบก็จักไม่เป็นภัยอย่างนั้น นิมิตร้ายและสิ่ง
ที่เกิดจากบาปกรรมย่อมพินาศไป ความมีอายุยืน ความสวัสดิอันยิ่งใหญ่ และสุขภาพที่ดี จะพึง
มีแก่เขาเสมอ

๒๖๖. โย สุตฺวาปิ มะหาสันติง

วิชะเย เวรีโน สัพเพ

สังคามัง ปะวิเส นะโร

นะ สัตถะหะยะภิกฺขะเต.

บุคคลใดสดับคัมภีร์อุปาทสันตอันประเสริฐแล้วพึงเข้าไปสู่สมรภูมิ เขาพึงชนะมวล
ข้าศึก ไม่ถูกศาสตรากรำกราย

๒๖๗. สัพพะทา ละภะเต ปีติง

โรเคหิ นาภิกฺขะเต

วิปัตติง นาวะคาหะติ

สะวัตถุหิ วิวัฑฒะเต.

เขาย่อมได้รับความอิ่มใจทุกเมื่อ ย่อมไม่ถึงความวิบัติ ไม่ถูกโรคภัยย่ำยี ย่อมเจริญด้วย
ทรัพย์สินถาวรของตน

๒๖๘. ยัตตระ เทเส มะโหระคา^{๑๒}

อุปปาตะสันติโมเสนะ

พาฬะกะ รักษะสาทะโย

สัพเพ ตัตถะ สะมันติ เต.

งูใหญ่และรากษสเป็นต้นที่ดุร้ายอยู่ในสถานที่ใด ทั้งหมดนั้นย่อมสงบไปในสถานที่นั้น ด้วยเสียงสาธยายอุปาตสันติ

๒๖๙. ยะมฺพทิสสะ วะเท สันติง

โส มุจจะเต มะหาทุกขา

สะชีวัณฺญาปยะชีวิตัง

ปโปติ สุกะติง สะทา.

บุคคลพึงสาธยายอุปาตสันติ โดยอุทิสให้ผู้ใดที่มีชีวิตอยู่หรือไม่มีชีวิตแล้ว เขาย่อมพ้นจากทุกข์ใหญ่ ย่อมเข้าถึงสุคติภพเสมอ

๒๗๐. เทวัญฺฐาเน นะคะเร วา

ปาละกา เทวะราชาโน

นิจจะมุปาตะสันติยา

เตชะสิริวิวัฑฒะนา.

เทวดาผู้เฝ้ารักษาเทวสถานหรือพระนครเสมอ เป็นผู้เจริญด้วยเดชและสิริมงคลด้วยอุปาตสันติที่สาธยายอุทิสให้

๒๗๑. ปะฐฺพฺยาปาทิสฺสฺชาตา

อินทาทิชะนิตุปปาตา^๓

สัพพุปาตา วินัสสันติ

อุปปาตา จันตะลิกขะชา

ปาปะกัมมะสะมฺภูติตา

เตชะสฺอุปปาตะสันติยาติ.

เหตุร้ายอันเกิดจากแผ่นดินและน้ำเป็นต้น อันเกิดจากฟากฟ้า อันเกิดจากจันทรปราคาเป็นต้น หรืออันเกิดจากบาปกรรม เหตุร้ายทั้งหมดนั้นจักพินาศไปด้วยเดชแห่งอุปาตสันติ

อุปปาตะสันติ นิฏฺฐิตา.

จบ อุปปาตสันติ

เชิงอรรถอุปาทานติ

๑. ในบาทที่ ๔ คำว่า สญฺจิ จ สหสฺสายุโก ความจริงควรมีรูปสมาสว่า สญฺจิตสฺสายุโก แต่ท่านใช้ จ ศัพท์คั่นกลางสมาส เพื่อให้ต้องคณะฉันท์เป็นลหุในพยางค์ที่ ๗ ว่า ยุ (๑) การใช้คำอื่นมาคั่นบทสมาสนี้มีใช้น้อยมากในพระบาลี เท่าที่หาพบมีดังนี้

- นว ปน ภิกฺขุณา จีวรลาเภณ (อันภิกษุผู้ได้รับจีวรใหม่) พบในคัมภีร์มหา-
วิวงศ์ (วิ. มหาวิ. ๒.๓๖๘.๒๘๖) คำว่า นว เป็นสมาสกับคำว่า จีวรลาเภณ แต่แยกออกเป็นสองคำโดยลงนิคคหิตเป็นอาคมท้าย นว ศัพท์ ที่จริงแล้วคำว่า นวจีวรลาภ เป็นคำเดียวกัน เพราะ นว (ใหม่) เป็นวิเศษณะของ จีวร (จีวร) แต่ในที่นี้แยกศัพท์กันโดยมี ปน และ ภิกฺขุณา มาคั่นในระหว่าง ดังหลักฐานกล่าวว่า

เอตฺตาวตฺตา จ นวญฺจ ตํ จีวรญฺจาติ นวจีวรํ, นวจีวรํ ลาโภ เอเตนาติ นวจีวรลาโภติ
เอวเมตฺถ สมาสํ ทฏฺฐพฺโพติ. (กฺงฺขา. นวฎฺฐี. หน้า ๔๒๙)

ด้วยถ้อยคำเพียงเท่านั้น พึงทราบสมาสในคำนี้เป็นอย่างนี้ว่า คำว่า นวจีวระ คือ จีวรใหม่ คำว่า นวจีวรลาภะ คือ ผู้ได้รับจีวรใหม่

พฺยวทิตฺตนาปี ปเทณ สมาสํ ทิสฺสตี นว ปน ภิกฺขุณา จีวรลาเภนาติ นวจีวรลาเภนาติ
อตฺถโ. นิคฺคหิตาคมํ กตฺวา วุตฺตํ นวณฺติ. (โมคฺ. ปญฺจิกา. ๓.๑๒)

สมาสย่อมปรากฏด้วยบทที่ถูกค้นไว้ เช่น นว ปน ภิกขุณา จีวรลาเภณ หมายความว่า อันภิกษุผู้ได้รับจีวรใหม่ ลงนิคคหิตเป็นอาคมกล่าวเป็นรูปว่า นว

- กฏุตตา จ รูปานํ (กฏัตตารูป) โดยมี จ ศัพท์แทรกอยู่ตรงกลางสมาส เพราะ กฏุตตารูป เป็นคำเดียวกันโดยมีรูปวิเคราะห์ว่า กฏุตตา นิพพตฺตมานานิ รูปานิ กฏุตตารูปานิ (กฏัตตารูป คือ รูปที่เกิดขึ้นเพราะทำกรรมไว้แล้ว) พบในพระบาลีว่า กุสลากุสลํ กมฺมํ วิปากานํ ขนฺธานํ กฏุตตา จ รูปานํ กมฺมปฺจฺเจยน ปฺจฺจโย. (อภิ. ป. ๔๐.๑๓.๖) (กรรมที่เป็นกุศลและอกุศลเป็นปัจจัยแก่ขันธที่เป็นวิปากและแก่กฏัตตารูป)

๒. คำว่า ทิช แปลตามศัพท์ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นสองครั้ง หมายถึง ฟัน พรหมณ์ และนก ในที่นี้แสดงความหมายหลัง จึงแปลว่า ครุฑ เพื่อให้สอดคล้องกับนาค บางฉบับแปลว่า พรหมณ์ในที่นี้แปลตามนิสสัยพบว่า ครุฑ ตามเหตุผลข้างต้น

๓. ท่านอัญญาโกณฑัญญเถระมีชื่อในภาษาบาลีว่า อณฺเฑตโกณฑณฺณ บ้าง อณฺเฑลโกณฑณฺณ บ้าง อณฺเฑโกณฑณฺณ บ้าง ชื่อแรกเป็นบทนามสองศัพท์เข้าสมาสกัน คือ อณฺเฑต + โกณฑณฺณ ชื่อต่อมาเป็นบทอาขยาตเข้าสมาสกับบทนาม คือ อณฺเฑล + โกณฑณฺณ ชื่อสุดท้ายมาจาก อณฺเฑลโกณฑณฺณ ลบ ลี เพื่อย่อคำ

๔. คำว่า รตฺตณฺณ (ผู้รู้ราตรี) เป็นสำนวนในภาษาบาลี หมายความว่า เป็นผู้สูงอายุ ได้ผ่านวันและคืนมามากตั้งแต่ออกบวช คือ มีอายุโสมากกว่าผู้อื่นนั่นเอง

๕. คำว่า โสโรโต ตัดบทเป็น สุ (ดี) + โอโรโต (งดเว้น) จึงแปลตามศัพท์ว่า ผู้งดเว้นด้วยดี คือ ผู้มักน้อยนั่นเอง

๖. ตันฉบับพม่ามีข้อความในบาทแรกว่า ปุพเพ ราคํ วิจาเรนโต (ผู้พิจารณาความกำหนดยินดีในชาติก่อน) แต่ข้อความนี้ไม่ปรากฏในคัมภีร์อรรถกถาของอปทาน (เล่ม ๑ หน้า ๑๐๑) แต่พบข้อความว่า ปุพพโยคํ ปัจจเวกขิตฺวา (พิจารณาความชวนชวายในชาติก่อนแล้ว) ในที่นี้จึงเปลี่ยนจาก ปุพเพ ราคํ วิจาเรนโต เป็น ปุพพโยคํ วิจาเรนโต (ผู้พิจารณาความชวนชวายในชาติก่อน) ขอฝากให้ผู้รู้พิจารณา

๗. ในบาทที่ ๓ คำว่า วสฺสโร ไม่พบในพระบาลีและอรรถกถา มีพบเพียงคำว่า วสฺสานุรฺกฺโข (ผู้รักษาวงศ์สกุล) หมายถึง ผู้สืบทอดวงศ์สกุลของพระอริยมะมี พระพุทธเจ้าเป็นต้น ดังคำอธิบายในคัมภีร์วิสุทฺธิมรรคมหาฎีกา (เล่ม ๑ หน้า ๑๓๙) ว่า วสฺสานุรฺกฺโขติ พุทฺธานุพุทฺธวสฺสสฺส อนฺนฺรฺกฺโข (คำว่า วสฺสานุรฺกฺโข คือ ผู้รักษาวงศ์สกุลของพระพุทธเจ้าและพระอริยสงฆ์ผู้ตรัสรู้ตาม)

๘. ตันฉบับพม่ามีรูปว่า ปณฺจูปนฺนํ อภโย แต่ในที่นี้เปลี่ยนเป็นรูปว่า ปณฺจูปนฺนํ อภโย เพราะ ภิ ธาตุใน ภย ศัพท์เป็นธาตุที่มองหาอุปทานแน่นอน ดังคำว่า โจรา ภยํ ชายติ (ความกลัวแต่โจรยอมเกิดขึ้น), ตณฺหยา ชายติ ภยํ (ความกลัวแต่ตัณหายอมเกิดขึ้น), ปาปโต อุตฺตสฺสติ (ย่อมสะดุ้งกลัวบาป) อีกทั้งในอรรถกถาของคัมภีร์อปทาน (เล่ม ๑ หน้า ๑๑) ก็พบข้อความว่า สา นตฺถิ ชีวเต สุปริมทฺทิตสงฺขารตาย

อุปาทานกษณฺฐานํ ทุกฺขาสารกาทิกาเวน สฺมฺมุจฺจ อุปฺปจฺจหนฺโต (ความเยื่อใยในชีวิตนั้นไม่มีแก่ท่าน เพราะอุปาทานชั้นที่ ๕ ปรากฏชัดเจนว่าเป็นทุกข์และไม่ใช้แก่นสารเป็นต้น เนื่องจากท่านได้กำหนดรู้สังขารเป็นอย่างดีแล้ว)]

๙. คำว่า จิตฺตเสโน ในคัมภีร์อรรถกถาของทีฆนิกาย มหาสมัยสูตร (เล่ม ๒ หน้า ๓๐๓) อธิบายว่าเป็น คนธรรพ์ชื่อจิตตะ เสนะ และจิตตเสนะ ตามนัยนี้จัดเป็นเอกเสสนัย คือ นัยที่ลบให้เหลือศัพท์เดียว มีรูปวิเคราะห์ว่า จิตฺโต จ เสโน จ จิตฺตเสโน จ จิตฺตเสโน

๑๐. คำว่า ชเนสโก ตัตตบพฺเป็น ชนฺ + อาสโก บทนี้เป็นคำไวพจน์ของ ชนวสภ กล่าวไว้เพื่อให้ต้องคณะฉันท์ จึงหมายถึงเทพคนธรรพ์ชื่อชนวสภะ ไม่ใช่หมายถึงเทพชื่อ ชเนสภะ คำนี้แปลตามศัพท์ว่า หัวหน้าแห่งอิสรชน มีรูปวิเคราะห์ว่า ชนฺ ชนฺ อาสโก ชเนสโก เมื่อลบสระ อา แล้วให้แปลงสระ อี ใน นี เป็น เอ ด้วยสูตรในโมคคัลลาน-ไวยากรณ์ (ปริจเฉทที่ ๒ สูตร ๒๙) ว่า ยุวณฺณนเมโ อ ลุตฺตา (แปลงสระ อี วัณณะและ อ วัณณะที่อยู่ท้ายสระอันถูกลบแล้วเป็น เอ และ โอ) ดังอุทาหรณ์ว่า

- รเถสโก = รเถ + อาสโก (หัวหน้าแห่งทหารรถ, จอมทัพ)
- อีเสลโย = อีสี + อาลโย (ที่พักของฤๅษี)
- มุเนลโย = มุณี + อาลโย (ที่พักของพระมุณี)

๑๑. ต้นฉบับพม่ามีรูปว่า โน กรฺหนฺตุ อนามยฺ แต่ศัพท์ว่า เต, เม, โว และ โน ตามหลักภาษาเรียกว่า ปทโตปร คือ ศัพท์ที่อยู่ท้ายบท จึงวางไว้หน้าประโยคหรือหน้าบาท

คาถาไม่ได้ ในที่นี้จึงแก้ไขเป็นรูปว่า กรโหนตุ โน อนามยํ ดังข้อความในปทฐปฐิทธิปกรณ์ (สูตร ๒๔๗) ว่า

นวาธิการโต เจตฤ
 โวโนเตเมติ เย อิเม
 ปาหาโท จ จวาเอวา- ทิโยเค จ น โหนติ เต.

อนึ่ง การแปลงเป็น โว โน เต และ เม เหล่าใดมีอยู่ การแปลงเหล่านั้นย่อมไม่มีในเบื้องต้นแรกของบาทคาถา และในที่ประกอบด้วย จ, วา และ เอว คัพท์เป็นต้น เพราะการตามมาของ นวา คัพท์ในสูตรนี้

๑๒. ในบาทที่ ๑ ฉบับพม่ามีรูปว่า วโกวกา แต่คำนี้ไม่มีความหมายในภาษาบาลี เมื่อเทียบกับฉบับล้านนาของไทยพบรูปว่า มโหระคา ซึ่งมีรูปลักษณะอักษรคล้ายคลึงกับ วโกวกา จึงควรมีคำที่ถูกตัดว่า มโหระคา แปลว่า ฐใหญ่

๑๓. คำว่า อินุหาทิสินตุปาตา ประกอบรูปศัพท์มาจาก อินุท + อาท + ซินิต + อุป-ปาตา แปลตามศัพท์ว่า เหตุร้ายอันดวงจันทร์เป็นต้นให้เกิดขึ้น คือ จันทรปราคาและสุริยปราคานั้นเอง บางฉบับแปลว่า เกิดแต่พระอินทร์เป็นต้นบันดาล บ้าง อันมีพระอินทร์เป็นต้นให้เกิดขึ้น บ้าง มีพระอินทร์เป็นต้นทำให้เกิดขึ้น บ้าง ตามนัยนี้ตัดบทเป็น อินุท + อาท + ซินิต + อุปปาตา แต่พระอินทร์เป็นต้นเป็นเทพอยู่ในสวรรค์ ไม่ทำร้ายมนุษย์หรือโลก จึงควรตัดบทตามนัยแรกที่คล้ายตามคัมภีร์นิสสัยพม่า

รายนามผู้บริจาคพิมพ์

หนังสืออุปาสันติ

คุณอมรรัตน์	สุพรรณชาติ	๑๐,๐๐๐ บาท	คุณจิระนาถ สุทธิรัตน์ และเพื่อนๆ	๑๔,๐๐๐ บาท
อาจารย์ลดา	รัตตกลีกร	๕,๐๐๐ บาท	คุณสำออง คำแก้ว	๒,๐๐๐ บาท
คุณยาใจ	เพ็ชรรัตน์	๓,๐๐๐ บาท	ครอบครัววิศกรรม	๕,๐๐๐ บาท
คุณกาญจนา	ไชยพิทักษ์	๑,๐๐๐ บาท	คุณปิบูล - คุณไพลิน ศุภกิจวิเลขการ	๑,๐๐๐ บาท
คุณศุภโชค	พลวิจิต	๓,๐๐๐ บาท	คุณพีรนุช ศุภกิจวิเลขการ	๑,๐๐๐ บาท
คุณทัศนีย์	โรจนไพบูลย์	๑,๐๐๐ บาท	คุณปิยนุช สัตราคม	๑,๐๕๐ บาท
คุณสุมาลา	ดาวงาม และหลาน	๕๒๐ บาท	คุณพัชนี นาทประชา	๓,๐๐๐ บาท
คุณรวัฒน์	โรจน์รังษี	๕,๐๐๐ บาท	คุณบุบผา พินิจ	๑,๐๐๐ บาท
คุณชวน	สรณาคมณ์	๕,๐๐๐ บาท	นางสาวณัฏฐา จันทกุล	๑,๐๐๐ บาท
ครอบครัวแจ่มสุขใส		๔,๔๕๐ บาท	คุณพนิดา เทพหัสดินฯ	๕๐๐ บาท
คุณสัมพันธ์	วัฒนสุข	๗๐๐ บาท	ทพญ.รัตนา อัมไพรรรณ	๑,๐๐๐ บาท
คุณสุพิน	นิมิपाल	๑,๐๕๐ บาท	นางอุษา - ทพ. อะนัฒ เอี่ยมอรุณ	๑,๐๐๐ บาท
คุณจันทร์เจิม	มิลินทางกูร	๑,๐๕๐ บาท	พล.ต. พญ. บุญศรี อิศรางกูร	๒,๐๐๐ บาท
คุณบุญเรือน	มาลยมาน	๑,๐๐๐ บาท		
คุณชนิษฐา	ศีลธรวิสุทธิ์	๑,๐๐๐ บาท		
พญ. ตาบทิพย์ ชินะผา		๑,๐๐๐ บาท		